

Η ΑΛΗΘΕΙΑ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΝ
ΟΡΓΑΝΟΝ
ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ - ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΥΑΓ. Ν. ΛΑΧΑΝΟΚΑΡΔΗΣ

ΟΛΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ

Έτος Β' Περίοδ. Β' Άρ. 172-54

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Έσωτερικῶν ετησίᾳ δραχ. 12 ἑξάμην 6
Έξωτερικῶν » φρ. χρ. 20

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὀδὸς Λέκα ἀρ. 24
(Ἐναντὶ Στοῦς Σιμπούλου)

ΑΘΗΝΑΙ: Κυριακὴ 30 Δεκεμβρίου 1907

Τὸ ΦΥΛΛΟΝ, τιμᾶται λεπτὰ 25

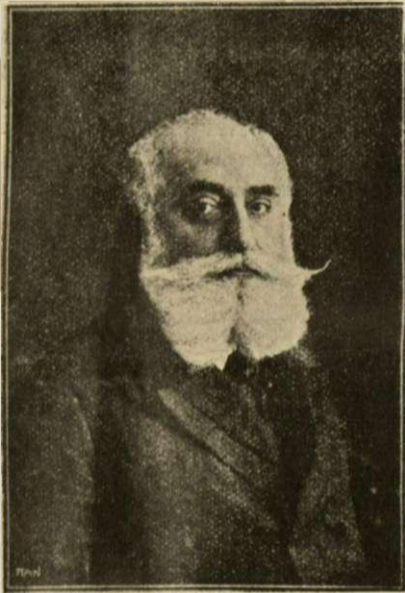
Ἄγγελια καὶ διαφημίσεις με εἰκό-
νας καὶ μὴ κατ' ἀποκοπὴν.

Ο ΜΑΞ ΝΟΡΔΑΟΥ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΙΑΝ ΤΟΥ ΠΛΑΤΩΝΟΣ

— ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ
— ΥΜΝΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝ. ΛΑΟΝ

Εἰς προηγούμενον φύλλον τῆς « Ἀληθείας » τὸ ἔπ' ἀριθ. 45 εἶχομεν δημοσιεύσει τὴν φωτογραφίαν τῆς ἐπὶ τῆς Ἱερᾶς ὁδοῦ ἱστορικῆς ἐλαίας ἐπὶ τὴν οὐρανὸν τῆς ὁποίας ἐδίδαξεν ὁ θεὸς Πλάτων. Ἡ ἐλαία αὕτη, ἐπαρουσίασεν τὸ παραδόξον φαινόμενον ὅτι μετὰ αἰῶνας πολλοὺς — ὡς νέος Φοῦ

ΜΑΞ ΝΟΡΔΑΟΥ

νιῆς — ἀπέδωκε πάλιν καρπούς. Τοὺς καρπούς αὐτοὺς συλλέξας ὁ ἐνθουσιώδης τῶν πατρῶων ἀγαπήσας Εὐδ. Βαμβακῆς ἐναπέθεσεν εἰς ὠραία κνῆα καὶ τὰ ἀπέστειλε εἰς διαφόρους ἐστειμμένας κεφαλὰς καὶ προσωπικότητας τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ πρὸς τὴν ἐνθερμότερον τῶν φιλελλήνων Μὰξ Νορδάου. Ὁ ἔγκριτος ἰατροφιλόσοφος ἔσπευσε νὰ ἀπαντήσῃ πρὸς τὸν κ. Βαμβακᾶν διὰ τῆς ἐξῆς ἐμπνευσμένης ἐπιστολῆς, ἣν θεωρεῖται εὐτυχῆς δημοσιεύουσα ἢ « Ἀλήθεια » τῆς εὐγενεῖς παραχωρήσει τοῦ κ. Βαμβακᾶ.

Παρίσι τῆς 23 Δεκεμβρίου 1907

Ἐντιμότητε Κύριε

Ἐλαβον πρὸ ὀλίγου τὸ πολύτιμον καὶ πρωτότυπον δῶρον τὸ ὁποῖον μοῦ ἐκάματε τὴν τιμὴν νὰ μοῦ ἀπευθύνητε, καὶ σπεύδω νὰ σᾶς εὐχαριστήσω. Βαθῆως συνεκινήθη ἐκ τῆς φιλόφρονος σκέψεώς σας καὶ παρατηρῶ μετὰ συγκινήσεως σχεδὸν θρησκευτικῆς τοῦ, καρπούς ἐνὸς δένδρου σεβαστοῦ διὰ τὴν ἡλιμίαν του, διὰ τὴν γῆν ποῦ τὸ τρέφει, διὰ τοὺς ἥρωας καὶ τοὺς ἡμειδέους ποῦ ἀπῆλασαν τὴν οὐρανὸν του διὲ ἦτο νέον. Ἡ ἀγαγέννησι: αὕτη τῆς σεβασμίας ἐλαίας, ἢ ὁποῖα ἄρχεται πάλιν νὰ δίδῃ καρπούς ἀφοῦ ἐπὶ τόσον μακρὸν χρόνον ἐφαίνετο ἐξαντλημένη καὶ θνήσκουσα. εἶνε καταπληκτικὸν σύμβολον — ὁ Ἕλληνας λαὸς εἶνε καθὼς τὸ θαναστὸν τοῦτο δένδρον τὸ ὁποῖον φαντάζομαι φνιευμένον ἀπὸ

τὴν ἰδίαν τὴν Παλλάδα Ἀθηνῶν — εἶνε ὅπως τοῦτο νέος παρὰ τὴν ἀρχαιότητά του, θάλλει ἐκ νέου, παράγει νέους εὐχύνους καρπούς, καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ εἰς ἕν μέλλον ἄνευ τέλους νὰ ἀποτελῇ τὸν θανασμὸν τοῦ κόσμου, ὅπως ὑπῆρξε τοιοῦτος καὶ εἰς τὸ ἀπαράμιλλον παρελθόν του.

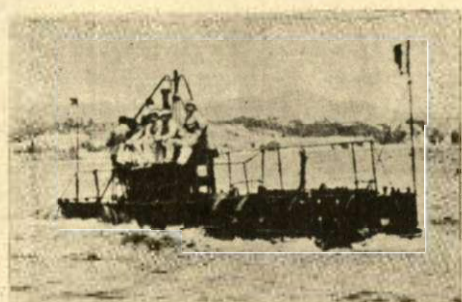
Δεχθῆτε ἐντιμότητε κύριε, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς εὐγνωμοσύνης καὶ τῶν διακεκριμένων αἰσθημάτων τοῦ ὑμετέρου θεράποντος

Dr. Max Nordau

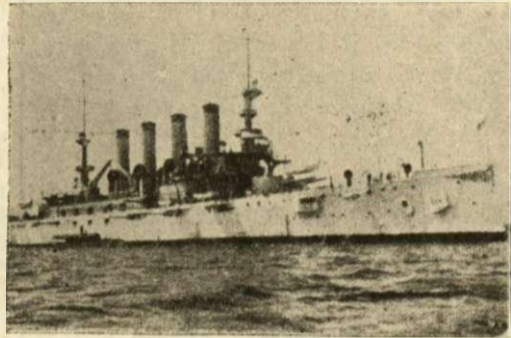
Ο ΣΤΟΛΟΣ ΜΑΣ

(Τί μᾶς χρειάζεται)

Ὡς γνωστὸν ἀπεφασίσθη ἡ μετάκλησις τοῦ ἀποστράτου γάλλου ναυάρχου κ. Φουρνιῆ ὡς διοργανώσῃ τὸν ἑλληνικὸν στόλον. Ὁ κ. Φουρνιῆ ὑπέβαλεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν πρόγραμμα ναυτικῆς παρασκευῆς τοῦ Κράτους ἀξίας 60 ἑκατ. φρ. χρ. καὶ ἀποτελούμενον ἐξ 1 ἀντιτορπιλικῶν ὁμοίου πρὸς τὰ ὑπάρχοντα ἀξίας 1,500,000 δρ. τριῶν ἀθωρακίστων καταδρομικῶν scouts (σκάουτ) ἢ éclaireurs ἀξίας 27,010,000 καὶ τῶν τριῶν καὶ 20—30 ὑπόβρυχιων. Τὸ πρόγραμμα τοῦτο στηριζόμενον ἐπὶ πλοίων μὴ δεδοκιμασμένων καὶ μὴ παραδεδεγμένων προκάλεσεν γενικὰς ἐπικρίσεις. Εἰς τὴν συνάδελφον Σκρίπ ἐδημοσιεύθη περισπούδαστος καὶ ἐμβριθὴς μελέτη τοῦ ὑποπλοιάρχου κ. Α. Τσουκαλᾶ, ἣτις διεφώτισεν ἀληθῶς τὸ ζήτημα καὶ ἀπέδειξεν πράγματι τὸ σαθρὸν καὶ τὸ ὀλίθριον διὰ τὰ ἔθνη καὶ συμπεριφέροντα τοῦ προγράμματος τοῦτου. Ὁ κ. Τσουκαλᾶς στηρίζει ἑμμενὸς εἰς τὰς ἐπιστήμους ἐκθέσεις τοῦ Ἀνωτάτου Ναυτικοῦ Συμβουλίου τῆς Γαλλίας, τοῦ ὁποῖου μέλος ἦτο καὶ αὐτὸς ὁ ναύαρχος Φουρνιῆ, ἅμα δὲ καὶ εἰς τὴν πείραν τὴν ἐκ τῶν διδασμάτων τοῦ Ἰσπανοαμερικανικοῦ καὶ Ρωσοϊαπωνικοῦ πολέμου καθ' οὗς τ' ἀθωρακίστα καταδρομικὰ (σκάουτ) τῶν Ἰσπανῶν καὶ Ρώσων ὑπέστησαν τρομερὰν πανωλεθρίαν (Σαντιάγο—Σεμουίλο) ἀποδεικνύει κατὰ τρόπον ἀναμφισβήτητον καὶ ἐπιβλητικὸν πείθων καὶ τὸν ἀπλοϊκώτερον ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν ὅτι ἀθωρακίστα καταδρομικὰ (σκάουτ) καὶ ὑπόβρυχια, τὰ ὁποῖα περιλαμβάνει τὸ πρόγραμμα τοῦ κ. Φουρνιῆ ἀντὶ δαπάνης 60 ἑκατ. φρ. δὲν εἶνε ἐκεῖνα τὰ πλοῖα, τῶν ὁποίων εἶχε ἀνάγκη ἀπόλυτον ἡ Ἑλλὰς ἐὰν θέλῃ νὰ παρασταθῇ ὡς Ναυτικὴ σοβαρὰ Δύναμις. Ἐπὶ τῆς βᾶσει δὲ τῶν αὐτῶν ἐπιστήμων ἐκθέσεων, αἱ ὁποῖαι ἐχρησίμευσαν ὡς ἡ βᾶσις τοῦ Γαλλικοῦ Ναυτικοῦ προγράμματος, καὶ τῆς μέχρι τοῦδε πολεμικῆς ναυτικῆς πείρας καὶ τῶν ἰδιαιτέρων συνθηκῶν, ὑπὸ τὰς ὁποίας εὐρί-

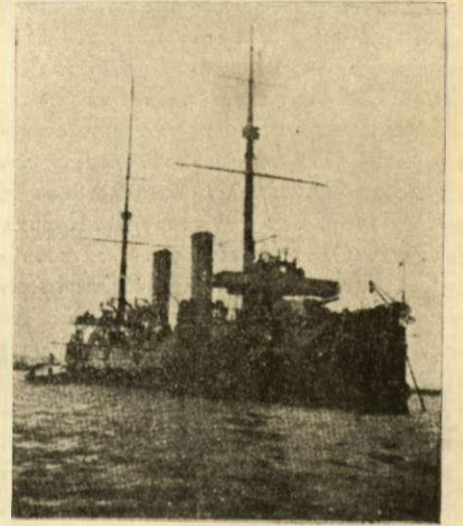
Τὸ Γαλλικὸν ἐποβρυχίον
BONITE

Βασίλειον

Θωρηκτὸν καταδρομικὸν τοῦ Ἀμερικανικοῦ Στόλου.

Μῆκος 151 μ. ἐκτόπισμα 14,800 τόννοι. Ταχύτης 22 κόμβων. Θωρακίσις πλευρικὴ ἰσχυρὰ ἀπὸ 127 Μήκος 114 μέτρα, ἐκτόπισμα 4,800 τόννοι. Ἡ -16 χιλιοστ. Τὸ πυροβολικὸν προφυλάσσεται μεθωρακίσις 225-157 χιλ. καὶ 32 πυροβόλα.

Χιτόζε

Ἀθωρακίστον καταδρομικὸν Ἰαπωνικόν. Ἡ γέφυρά του μόνον θωρακισμένη μεθωρακίσις 225-157 χιλ. καὶ 32 πυροβόλων τῶν 203 χιλ. 10 τῶν 10 χιλ.

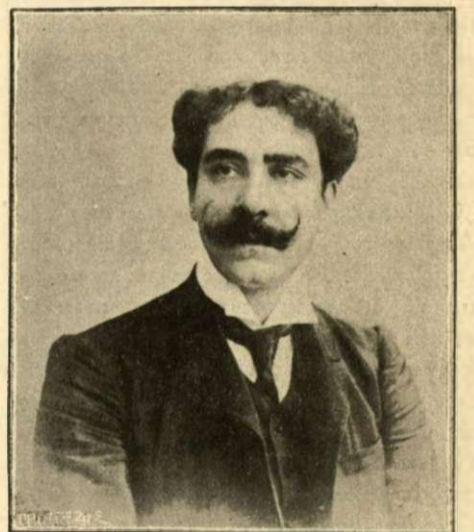
σκαται ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ γεωγραφικῆς καὶ πολιτικῆς θέσεως, ὁ κ. Τσουκαλᾶς ὑποστηρίζει καὶ ἀποδεικνύει ὅτι ἔχομεν ἀνάγκη οὐχὶ ἀθωρακίστων καταδρομικῶν καὶ ὑπόβρυχιων, ἀλλὰ ἰσχυρῶν μεγάλων πλοίων, θωρηκτῶν τοῦτέστι καταδρομικῶν, ὁμοίου τύπου πρὸς τὰ τελευταῖα Ἰταλικά, ἣτοι πλοίων μάχης καὶ μεγάλης ταχύτητος. Διὰ τὰ θωρηκτὰ ταῦτα, τὰ ὁποῖα μετὰ τῶν ἀντιτορπιλικῶν δυναμένων κάλλιον νὰ ἐκτελοῦν καὶ τὴν ἀνιχνευτικὴν ὑπηρεσίαν τῶν σκάουτ ἣτοι τῶν ἀθωρακίστων καταδρομικῶν τοῦ κ. Φουρνιῆ, θ' ἀπηρεστοὶ δαπάνη 65—70 ἑκατομμυρίων, δαπάνη δὲ συντηρήσεως 5 ἑκατ. ἣτοι κατὰ ἕν καὶ πλεον μικροτέρα τῆς ἀπαιτουμένης διὰ τὸν οὐδεμίαν πολεμικὴν ἀξίαν ἀλλὰ μόνον βοηθητικὴν καὶ συμπληρωματικὴν τῆς κυρίως ἐκ θωρηκτῶν Ναυτικῆς δυνάμεως, στόλον τῶν σκάουτ καὶ ὑπόβρυχιων τοῦ Φουρνιῆ ἀπαιτοῦντα δαπάνην συντηρήσεως 6 ἑκατομμυρίων! Νομίζομεν ὅτι ἀνταποκρινόμεθα ἔτι μόνον εἰς εὐλογον ἐνδιαφέρον τοῦ κοινῶ ἀλλ' ὅτι συντελοῖμεν εἰς τὴν πληρεστέραν διαφώτισιν τοῦ ἔθνικοῦ ζητήματος καὶ εἰς τὸν σχηματισμὸν ὕγιος κοινῆς γνώμης ἐπ' αὐτοῦ δημοσιεύοντες εἰς τὰς στήλας τῆς « Ἀληθείας » εἰκόνας διαφόρων τύπων ἐκ τῶν ὑπὸ συζήτησιν πλοίων ἐρασιθέντες ταύτας εἰς εἰδικῶν γαλλικῶν περιοδικῶν καὶ ἐξαίροντες κατὰ καθῆκον τὴν ἔθνικὴν σημασίαν τῆς μελέτης τοῦ κ. Τσουκαλᾶ, ἣς ἐλπίζομεν νὰ μεταφέρωμεν τὰς μάλλον ἐνδιαφερούσας περιουσίας.

ΑἰΓΥΠΤΙΑΚΑΙ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΙ
(Ἐπὶ τὴν ζωὴν τοῦ ἐν Καίρῳ Ἑλλητισμοῦ).

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΝΑΣ

Συμπαθὴς φυσιογνομία καὶ μέλος πολῦτιμον τῆς ἐν Καίρῳ παροικίας μας. Ἑλληνοπρεποῦς χαρακτήρος Διπλωματικὸς ὑπάλληλος. Ἐθνοφιλὴς καὶ ἀκαταπόνητος ἐργάτης ἐν τῷ κύκλῳ τῶν καθηκόντων του. Ἡ Κυβέρνησις διὰ τῶν ἀληθῶν πληροφοριῶν τῶν κατὰ καιροὺς ἀντιπροσώπων τῆς, ἀναγνωρίσασα τὴν ἀξίαν τοῦ ὑπερεκπληροῦντος τὸ ἐπίμαχον καθῆκον τοῦ ὑπαλλήλου τῆς, παρέχει τὸ εὐτύχημα ἵνα διατηρῆται ἐν τοῖς κόλποις τῆς παροι-

κίας μας πάντοτε ὁ κ. Ἡλ. Παννας, ἀπολαύων ἐπαξίως ὅλης τῆς ἐκτιμήσεως τῆς προϊσταμένης του ἀρχῆς, τυχὼν δὲ καὶ ἐπιστήμων συγχρητηρίων ἐγγράφων τῶν ἐκαστοῦ Διπλωματικῶν ἑπιπέδων Πρακτορῶν. Ἐκεῖνο τὸ ὑπόγειον κατέστησεν ἐντονωτέραν καὶ αὐτὸ τοῦτο πανηγυρικὴν τὴν ἐκδήλωσιν τῶν αἰσθημάτων πάντων εἶνε ἡ ἀποτελεσματικὴ δρᾶσις τοῦ κ. Παννας ὑπὲρ τῶν πραγμάτων τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀθλητικοῦ Συλλόγου ὁ « Ἰφιτος » οὗτος τυγχάνει μέλος ἐπίτιμον. Ἐξ ἐπιβαλομέ-

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΝΑΣ

Ἄ' διερχομένους τοῦ Ἑλληνικοῦ Διπλωματικοῦ Πρακτορείου.

νου σεβασμοῦ πρὸς τὴν ἀλήθειαν δέον νὰ ὑμολογηθῇ ὅτι ἡ δωρεὰν ἐκχώρησις τοῦ ἐν κεντρικωτάτῃ θέσει τοῦ Καίρου γηπέδου τοῦ γυμναστηρίου, ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς καὶ ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὰς ὄντως ὑπερανηθάρτους καὶ φιλοτίμους ἐνεργείας τοῦ οὐτινος ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ παραθέσωμεν τὴν εἰκόνα κ. Ἡλ. Παννας, ὁ ὁποῖος μετὰ ἕνα ῥέκτον πρόεδρον τοῦ « Ἰφιτοῦ » κ. Τσαμῆ καὶ μετὰ μίαν ἀκατάπαυστον ἐνεργείαν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Διπλωματικοῦ του κύκλου, κατόρθωσε νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ὑπὸ τύπον δωρεᾶς ἐκχώρησιν τοῦ γηπέδου ἐκ μέρους τῆς Χεθιδικῆς Κυβερνήσεως, ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς ὁποίας ἰδιαιτέρως ἐκτιμᾶται. Ὅθεν δικαίως ἡ « Ἀλήθεια » χαίρει σῆ-

Συνέχειαν ἴδε 4ην Σελίδα

Η ΕΛΛΑΣ ΑΝΕΥΡΕΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

[Διάλεξις του κ. Θεοδώρου Ρεινάχ, βουλευτοῦ γενομένη ἐν Παρισίοις πρωτοβουλία τοῦ «Γαλλικοῦ Συνδέσμου διὰ τὴν ἀμυναν τῶν δικαίων τοῦ Ἑλληνισμοῦ».]

Πράγματι, ἡ εἰκὼν αὐτὴ εἶναι ὀλίγον τι κολακευτικὴ. Ὁ Πιττακὴς εἶχε πολὺν ζῆλον, ἀλλ' ἀκόμη πλειοτέραν ματαιοδοξίαν μπερδεψιάρης, μετ' ὀλίγας γνώσεις, ἐάν ἦτο «ἐντιμὸς ἄνθρωπος» κατὰ τὴν κοινὴν σημασίαν τῆς λέξεως, ἔστρεφετο ὅμως ἐπιστημονικῆς συνειδήσεως· τὸ ἐπὶ πολὺ χρόνον ἐκτιμηθὲν βιβλίον τοῦ «Αἱ ἀρχαῖαι Ἀθηναί» γέμουσι μικρῶν ἀρχαιολογικῶν ἀναληθειῶν. Μόλα ταῦτα δὲν πρέπει νὰ παραγνωρίζωμεν τὰς ὑπηρεσίας τὰς ὁποίας προσέφερε καθ' ὅλην τὴν μακρὰν διακίτησίν του. Εἰς τὴν Ἀκρόπολιν ἐξηκολούθησε τὸ σάρωμα ἀνεστέλλωσεν τὴν στοᾶν τῶν Καρυακτιδῶν, διευκόλωσεν τὴν εἴσοδον εἰς τὰ προπύλαια μετ' ἑστέρων κλίμακων. Ἐπενέφερον ἀπὸ τὴν Αἴγιον τὸ Μουσεῖον εἰς τὰς Ἀθήνας, συνεκέντρωσε εἰς τὴν πρωτεύουσιν ὅσας ἀρχαιότητες ἠδυνήθη περισσοτέρας: δυστυχῶς ἔλειπε καὶ τὸ χρῆμα καὶ οἱ ἄνθρωποι ἵνα τὰ στεγάζωσι ὅπως ἤρμοζεν. Ὁ Πιττακὴς ἔλλειψε ἄλλου, προσεπάθησε νὰ διακριθῇ συλλέγων πολλὰ. Τὸ 1840, ὅταν ὁ Ὀττοβρὸς Μύλλερ ἀνέλαβε τὴν σύνταξιν τοῦ καταλόγου τῶν ἀρχαιοτήτων τῶν Ἀθηνῶν, τὰς εὔρε σκορπισμένας εἰς δέκα διαφόρους τόπους, καὶ πολλὰς μάλιστα εἰς τὸ ὑπαιθρον, καὶ εἰς δύο τουρκικὰς δεξαμενάς, τὴν μίαν κάτωθεν τοῦ Παρθενῶνος, καὶ τὴν ἄλλην ὀπισθεν τοῦ Ἐρεχθεῖου. Συνήθως κρύπτουσι τὴν Ἀλήθειαν εἰς τὸ πηγάδι ἀλλὰ ὄχι καὶ τὴν Καλλονήν, τοῦτο θὰ ἦτο τι ὑπερβολικόν! Εἰς τὰ προπύλαια, εἶχε στήσει μεγάλους ξυλίνους πίνακας, τοὺς ὁποῖους ἐγέμισε μετ' ἐπιγραφῶν, τεμάχια ἀγαλμάτων καὶ ἀρχιτεκτονικῆς κολλημένα μαζὺ μετ' κυμαλίων, καθὼς δένουν δύο δύο τοὺς κακούργους διὰ νὰ τοὺς ἐμποδίζωσι νὰ φύγουν.» Περὶ τάξεως καὶ ταξινομήσεως, οὔτε λόγος. Ἀντὶ τούτου, σταθμὸς ἀποστράτων, οἰωνεὶ ἀρχαῖα καὶ ἐπίσημος φρουρά, ἐφρουρεῖ τὴν Ἀκρόπολιν κατὰ τῶν ἀρπακτικῶν χειρῶν τῶν συλλεκτῶν ἐκείνων περιηγητῶν, οἱ ὅποιοι ταξιδεύουσιν μετ' ἑνα σφυρὶ εἰς τὴν τσέπην, καὶ θὰ ἐκλαίον τὸ χρῆμα ποῦ ἐξόδευσαν ἐάν δὲν ἔπερναν μαζὺ τοὺς τὴν μύτη ἐνὸς ἀγάλματος διὰ νὰ στολίσουν τὴν ἐπαυλὴν των.

Ἀκριβῶς ὑπαινιττομένους τὴν φρουρὰν αὐτὴν ὁ Μικαελὶς ὀνομάζει τὴν περίοδον τῆς διευθύνσεως τοῦ Πιττακῆ «τὴν περίοδον τῶν ἀπομάχων». Καὶ ὅμως εἶθε ὅλα τὰ ἐρείπια τὰ διεσκορπισμένα ἀνὰ τὰς ἐπαρχίας, καὶ αἱ μικραὶ ἀποθήκαι ἀρχαιοτήτων αἱ διοργανωθεῖσαι εἰς τὰ σχολεῖα ἢ εἰς τὰ δημαρχεῖα, νὰ εἶχον ἀπομάχους νὰ τὰς φυλάξωσι.

Τὸ 1837 εἶναι ἀξιωματικῶς ἐποχὴ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς «Ἑλλάδος τῆς ἀνευρεθείσης ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων» τότε ἀκριβῶς ἰδρῦθη ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἐταιρεία, ἐν τῇ ὁποίᾳ συγκεντρῶνται ἀπὸ ἐβδομηδέκα χρόνια πᾶσα ἐξερευνητικὴ ἐργασία καὶ μέγα μέρος τῆς ἐργασίας τῶν δημοσιεύσεων τῶν ἀφορῶν εἰς τὰς ἐθνικὰς ἀρχαιοτήτας.

Ἡ πρωτοβουλία τῆς ἰδρύσεως ἀνήκει εἰς τὸν Ἰπποκρίτου τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ἰακώβου Ρίζου Νερούλιαν. ῥήτορα καὶ ποιητὴν ἀξίας. Ἀλλ' ἡ Ἐταιρεία ἔσχεν ὡς ἀληθῆ πρωτεργάτην τῆς τῶν γενικῶν αὐτῆς γραμματεία, Ἀλέξανδρον Ρίζον Ραγκαβῆ, γεννηθέντα τὸ 1810, ὁ ὁποῖος ἐμελλε νὰ διανύσῃ μακρὸν καὶ λαμπρὸν στάδιον ὡς φιλόλογος καὶ διπλωμάτης. Τὸ πρόγραμμα τῆς Ἐταιρείας ἦτο εὐρύ· ἦτο ἡ διάδοσις πρὸς τὰς Ἀρχαιοτήτας καλλιτεχνικοῦ αἰσθηματος, ἡ προσπαθεῖται νὰ τὰς διατηρήσῃ καλῶς τῇ συνδρομῇ τοῦ Κράτους, ἡ ἐπισκευὴ καὶ ἀναζήτησις αὐτῶν. Ἀλλ' ἡ πενιχρότης τῶν πόρων τῆς κατὰ τὴν πρώτην περίοδον τῆς ὑπάρξεώς της τὰ ἐτήσια ἔσοδά της δὲν ὑπερέβησαν ποτὲ τὰς 4000 δραχμάς καὶ κατέβηκαν πολλὰκις μέχρι 500! καὶ ἡ ἔλλειψις πρακτικῶν ἀρχαιολογῶν δὲν τοῖς

ἐπέτρεψαν νὰ ἐκτελέσῃ εἰ μὴ μικρὸν μέρος τοῦ προγράμματός της. Κατ' ἔτος, τὴν πρώτην Μαΐου, «τὴν ἐπέτειον τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ Παρθενῶνος» ἡ Ἐταιρεία ἐκάλει ἐπίσημον συνέλευσιν εἰς τὴν Ἀκρόπολιν· ἐκεῖ ὁ ὑπουργὸς ἐξεφώνει εὐγλωττον ἀγέρουσιν, καὶ ὁ γραμματεὺς, ἀνεγίνωσκε ἐκθεσίαν πλήρη γενναίων ἰδεῶν ἐκφραζομένην διὰ ὕφους ποιητικοῦ. Ὁ Βασιλεὺς, ἡ Βασίλισσα, ἡ Αὐλὴ, ἡ πρώτη τάξις παρίσταντο εἰς τὴν τελετὴν, καθ' ἣν παρέθετον πηγυρὰ καὶ δροισιτικὰ ποτά. Μετ' ὅτι ὑπόλοιπον τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀγόραζον μερικὰς ἀρχαιοτήτας, καὶ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐγίνετο καὶ μικρὰ ἀνασκαφή.

Καθ' ὅλην τὴν περίοδον αὐτὴν, αἱ ἀνασκαφαὶ ἔγιναν μόνον σχεδὸν εἰς τὰς Ἀθήνας. Τὸ 1838 ἀνεκαλύφθη τὸ Ὄρολόγιον τοῦ Κηρύστου καὶ τὸ μνημεῖον τοῦ Θρασύλλου· τὸ 1839 ἡ στοᾶ τῆς Ἀγορᾶς· τὸ 1848 τὸ Ὀδεῖον Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ· τὸ 1851 τὸ Βουλευτήριον· Ἡ Ἐταιρεία ἔλαβε μέρος ἐπίσης τὸ 1841 εἰς τὴν ἀνασκάσειν τοῦ Παρθενῶνος. Ἡ μόνη ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν κάπως σπουδαία ἐργασία της εἶναι τὸ ξεσάρωμα τῆς πύλης τῶν Λεόντων εἰς τὰς Μυκῆνας.

ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

—Οἱ Ταῖμς... πωλοῦνται.

Κατέπληξεν ἡ εἰδήσις ὅτι οἱ «Ταῖμς» ἡ πρώτη ἐφημερίς τοῦ κόσμου λόγῳ προπάντων κύρους πωλοῦνται εἰς τὸν δημοσιογραφικὸν ἐπιχειρηματιαν Πήρσον τὸν κάτοχον ἡ ἡμερῶν ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν. Αἱ δεκάρικες καὶ πεντάρικες ἐφημερίδες ἔργασαν τοὺς «Ταῖμς» ποῦ πωλοῦνται τρεῖς πέννες ἡμέρας 30 λεπτά. Καὶ ὅσον καὶ ἂν ἔμεινε πιστὴ εἰς τὴν παγκόσμιον ἐφημερίδα ἐκλεκτὴ μερίς τοῦ ἀγγλικῶν κοινῶν καὶ τοῦ κόσμου ὅλου, ἡ μεγάλη ὅμως μερίς τῶν ἀναγνωστῶν ἐστράφη πρὸς τὴν φθίνουσα, τόσον μίλλον ποῦ αἱ φθίνας ἐφημερίδες δὲν ὑπολείπονται λόγῳ ἀσθητικῆς εἰδησιολογίας καὶ ψυχολογικῶν ἀναγνωσιμῶν. Ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ δαιμονίου πνεύματος τοῦ Πήρσον τοῦ μέλλοντος νὰ δώσῃ νέαν ὄψιν εἰς τὸν «Ταῖμς» θὰ διατηρήσονται οὗτοι τὴν μορφήν των καὶ τὸ κύρος των;

—Ἡ παγκόσμιος τιμὴ τῆς Ζάχαρος.

Ἀπὸ μελέτην τοῦ κ. Κορνὴ βλέπομεν τὴν τιμὴν τῆς ζάχαρος εἰς διάφορα μέρη τῆς Γῆς. Ἡ τιμὴ κατὰ χιλιόγραμμον 320 δράμα εἶχε ὡς ἔξής. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν εἶχε λεπτὰ χρυσῶ 55, εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς 44, εἰς τὴν Ἑβραϊαν 50, εἰς τὴν Λανίαν 70, εἰς τὴν Γερμανίαν 65, εἰς τὴν Σουηδίαν 85, εἰς τὴν Νορβηγίαν 74, εἰς τὴν Ὀλλανδίαν 1,00, εἰς τὴν Γαλλίαν 74, εἰς τὸ Βέλγιον 60, εἰς τὴν Αὐστρουγγαρίαν 84, εἰς τὴν Ρωσίαν 75, εἰς τὴν Πορτογαλίαν 84, εἰς τὴν Ἰσπανίαν 85, εἰς τὴν Ἑλλάδα 1,30, (λεπτὰ χρυσῶ), εἰς τὴν Τουρκίαν 45, εἰς τὴν Ἰταλίαν 1,44, εἰς τὴν Σερβίαν 80, εἰς τὴν Ρουμανίαν 75, εἰς τὴν Βουλγαρίαν 75.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀριθμῶν ἐξάγομεν πρωτίστως τρία συμπεράσματα ἅσα ὅτι ἡ Ἰταλία εἶς ὅλων τῶν Ἑυρωπαϊκῶν χωρῶν εἶχε τὴν μεγαλύτεραν τιμὴν εἰς τὴν ζάχαρον ὡς ἐκ τῆς μεγάλης φορολογίας καὶ Βον ὅτι ἡ Ἑλλάς εἶχε τὴν ὑψηλότεραν τιμὴν μετὰ τὴν Ἰταλίαν καὶ ἀνοίξαν ὅλων τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν καὶ Γον καὶ ἀποδεικνύοντες ὅτι ἐπικρατεῖ τὰς γενικῆς εἰς ὅλον τὸν πολιτισμένον κόσμον νὰ ἐλαττωθῇ ὁ φόρος τῆς ζάχαρος, ἡ ὁποία εἶναι ὡς γνωστὸν στοιχεῖον θρησκευτικῶν πρώτης τάξεως.

—Γεννακάδελλος αὐτοκράτορος δημοδοιογράφοι.

Ὁ ὑψηλότερος ἐκ τῶν δημοσιογράφων εἶναι ὁ δούξ Ἐρνέστος Γκούντερ τοῦ Σλέβικ. Ὁλοτεῖν, ὁ ὁποῖος ἄρχισε τὸ σάδιόν του μετ' ἐν ἄρθρον εἰς τὴν «Γερμανικὴν Ἐπιθεώρησιν». Ὁ συνάδελφος αὐτοῦ—γεννακάδελλος τίποτε ὀλιγότερον τοῦ αυτοκράτορος Γουλιέλμου—εἶναι φιλελευθέρων ἰδεῶν σχεδὸν σοσιαλιστικῶν. Τὸ πρῶτον ἄρθρον του πραγματεύεται περὶ τῆς τύχης τῶν εργατῶν καὶ δεικνύει ὅτι τὸ Κράτος πρέπει νὰ ἀσχολεῖται περὶ τῆς βελτιώσεως τῆς θέσεώς των. Τί λέγει ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος;

—Τὰ παιγνίσματα.

Ἐνας ἄγγλος ἱατρός δηλοῖ ὅτι τὰ παιγνίσματα γίνονται πηγὴ τῆς Ἰνφλουέντζας καὶ ἄλλων ἀδιαιθεσίων τῶν ὁποίων ἡ ἀρχὴ μένει ἀγνωστὸς. Τὰ μικρῶν ἀγαπῶσιν αὐτὸν ἐκ τοῦ συνηθῶς χειρισμοῦ τῶν χαρτῶν, ἐκ τοῦ χειρισμοῦ ἀερισμῶν τῶν κέντρων ὅπου γίνεται τὸ παιγνίδι. Ἡ μεμολυσμένη ἀτμοσφαῖρα εἰς τὴν ὁποίαν προσθετὰ τὰ περιττώματα, οἱ κατάρροι, αἱ ἀσθένειαι τοῦ λαοῦ. Ὡς ἐκ τούτου γίνονται πειράματα ἐν εἰσαχθεῖν ὑγιεινὰ χαρτῶν εἰς τὸ παιγνίδιον, χαρτῶν τὰ ὁποῖα νὰ δύνανται νὰ στεροποιῶνται μετὰ καθῆκαρτα. Ἀλλ' ἄρα γε, οἱ παῖκται θὰ ἔχουσι τὴν ὑπομονὴν νὰ περιμένωσι ἔστω καὶ ὀλίγα λεπτά;

—Τηγανίτες ἀπὸ σταφίδα.

Ἀμβάνομεν τὴν ἔξῃς ἐπιστολήν: Κύριε Σταχυολόγε, ἀναγγέλλω ἕμιν προθύμως ὅτι ἐδοκί-

μασα σύμφωνα μετ' ἐμὴν συνταγὴν τοῦ τελευταίου φύλλου τῆς «Ἀληθείας» εἰς τὴν ὑπόλην διὰ τὰς Κυρίας, νὰ παρασκευάσω τὴν ἡγανίτην, μετ' ἐν τῇ διαφορᾷν ὅτι τὸ τηγάνισμα τὸ ἔκαμα μετ' ἰσχυρῶς σιγηθίζομεν διὰ τοὺς λουκουμάδες. Ἐχὼ λοιπὸν τὴν εὐχαρίστησιν νὰ οἶσθε εἶπω ὅτι τὸ πείραμά μου ἐπέτυχεν. Οἱ ἡγανίτες αὐτὲς ἐβρίθκαν γευστικώταται. Ἰαπαρά, μετ' ἰσχυρῶς ἄρωμα, καὶ βελτίως εἶναι ἀσυγκρίτῳ τῷ λόγῳ καὶ γευστικώτερον θρησκευτικῶν καὶ πλεονεχολογῶντων τῶν συνηθῶν λουκουμάδων. Θὰ προσπαθῶ νὰ δοκιμάσω καὶ τὰς ἄλλας συνταγὰς τῆς «Ἀληθείας» τὴν ὁποίαν ἐπιτρέψατε ἐν τέλει νὰ συγχάσω διὰ τὴν ποικίλιαν καὶ ἐνδιαφέρον τῶν στηλῶν τῆς.

Διατελῶ μετ' ὑπολήψεως
Μία ἀναγνώστρια.

Ἀημοσιεύομεν τὴν ἄνω ἐπιστολήν ἐλπίζοντες ὅτι καὶ ἄλλαι ἀναγνώστρια μα' ἐπειρήθησαν τὴν παρασκευῆν τῶν γλυκυσμάτων μετ' ἰσχυρῶς τὴν σταφίδα.

Σταχυολόγος

ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

—Ἡ μόνη χώρα εἰς τὸν κόσμον ὅπου δὲν ἀλλάσσει ποτὲ ἡ μόδα τῶν γυναικῶν εἶνε ἡ Ἰαπωνία.

—Τρεῖς δευτερόλεπτα χρειάζονται διὰ νὰ μεταβιβασθῇ διὰ τοῦ καλωδίου ἐν τηλεγραφίᾳ ἀπὸ τὸ ἐν ἄκρον εἰς τὸ ἄλλο τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ὀκεανοῦ.

—Εἰς τὸν Ρωσικὸν στρατὸν γυμνάζονται ἰερακὰς διὰ τὴν μεταβιβασιν πληροφοριῶν. Ἡ ταχὺτης τῶν ἰεράκων ἀγγελιοφόρων εἶνε τετράκις μεγαλειτέρα τῆς τῶν περιστέρων. Οἱ ἰερακὰς ζοῦσι καὶ 160 ἔτη.

—Τὰ μέταλλα κούραζονται καὶ αὐτὰ ὅπως καὶ αἱ ζῶσαι ὑπάρξεις. Οὕτω τὰ τηλεγραφικὰ σύρματα εἶνε καλλίτεροι ἀγωγοὶ τῆς Δευτέρας ἀπὸ τὴν Κυριακὴν, διὰ τὸν λόγον τῆς Κυριακῆς ἀργίας. Μία δὲ ἀνάπαυσις 3 ἐβδομάδων προσθετεῖ εἰς τὴν μεταβιβαστικὴν ἰκανότητά τοῦ τηλεγραφικοῦ σύρματος 10 οἰο.

—Εἰς τὴν Βιέννην μεταχειρίζονται πολλὰ τὰ φέρετρα ἀπὸ τζιγκόν. Ἀλλὰ τὰ μάλλον διαπανηρὰ εἶνε τὰ κατασκευαζόμενα ἀπὸ χαλκὸν καὶ στοιχίζουσι ἕως 500 λίρας ἕκαστον. Ἐν φέρετρον κατασκευασθὲν ἐσχάτως δι' ἑνα Ρῶσον ἀρχιδούκα ἀπὸ χαλκὸν καὶ ὀρειχαλκὸν ἐστοίχισεν ὑπὲρ τὰς 1000 λίρας!

—Τὸ μεγαλύτερον σιδηρ. τραῖνον εἰς τὸν κόσμον εἶνε τὸ τοῦ Κάιζερ. Στοιχίζει 2.500.000 φρ. καὶ ἐχρειάσθη τριῶν ἐτῶν ἐργασίαν διὰ νὰ τελειωθῇ. Περιλαμβάνει 12 μεγαλοπρεπῆ καὶ πολυτελῆ σαλόνια, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐν εἰνε γυμναστήριον, ἐν αἵθουσα μουσικῆς καὶ μίξ αἵθουσα ζωγράφικῆς καὶ γλυπτικῆς μετὰ τ' ἀπαιτούμενα εργαλεῖα καὶ ὕλικά. Ἡ αἵθουσα τοῦ χρηματοκιβωτίου εἶνε ἐξηφαλισμένη κατὰ πάσης ἐπιθέσεως κλεπτῶν.

—Αἱ ἐρυθραὶ ὕλας ἐπεταχύνουν τὴν βλάστησιν, ἐνῶ αἱ κυανὰ τὴν ἐμποδίζουν. Εὐερίθητα φυτὰ ὡς ἡ μισόζα, γίνονται 15 φορὰς ὑψηλότερα ὑπὸ ἐρυθρᾶς ὕλας παρὰ ὑπὸ κυανῆς.

ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΔΙΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

Γ.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου)

Σφάλματα τῶν κατωτέρων βαθμοφόρων.

Οἱ Διοικηταὶ τῶν Συνταγματῶν καὶ Ταγματῶν, ἀμελέτηται βεβχίως εἰς τοὺς νεωτάτους Κανονισμοὺς—διότι ἄλλως δὲν ἐξηγεῖται ἡ ἐπιμονὴ των— παρεγνώρισαν πειρῶν ὡς ἰσχυρᾶς διατάξεις τῶν τε Κανονισμῶν, Ἀσκήσεων καὶ Βολῆς καὶ ἐκστρατείας καὶ κατεπάτησαν πᾶσαν πρωτοβουλίαν τῶν ἄλλων τῆς σοφωτέρων των ὁπωσδήποτε—ἄς μὴ ἐρυθριάσωμεν ὁμολογούντες τοῦτο— λοχαγῶν των, προβάντες μίχρως ἐπεμβάσεως των καὶ εἰς τὰς ἐλαχίστας λεπτομερείας, καὶ ἐκεῖ μάλιστα ἐνθρητῶς βοᾷ ὁ κανονιστὸς περὶ οὐδεμιᾶς ἐπεμβάσεως Ἀνωτέρου, ἔστω καὶ ἂν πρόκειται ὁ Λοχαγὸς νὰ διαπράξῃ σφάλματα, π.χ. εἰς τὴν Βολὴν οἱ κ. κ. Ταγματάρχαι καὶ Συνταγματάρχαι τοῦ Πεζικοῦ καὶ Μηχανικοῦ καὶ Ἰππικοῦ κατήρτισαν οὕτω μόνον των τὰ προγράμματα Βολῆς δλοκλήρου τοῦ Συντάγματός των, τάγματός των κλπ. μὴ ὑπολογίσαντες ποσῶς τοὺς λοχαγοὺς καὶ Ἰλόρχους των!! Addio pen sempre οἱ Κανονισμοί. Ὅχι δὲ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ οἱ πλείστοι τούτων ἐπενέβαινον καὶ εἰς τὰς ἀσκήσεις τῶν μεμονωμένων λόχων ὑπὸ τῶν λοχαγῶν των. ἀπαιτοῦντες συνταγὰς καὶ διαφόρους ἄλλας παραδοξότητας, δι' ὧν κατεφωρᾶντο—εἶναι καιρὸς πλέον νὰ τὸ ὁμο-

λογήσωμεν καθαρὰ καὶ ξάστερα—καὶ ἀπεδείκνυν, ὅτι καὶ τελείως ἀμελέτητοι ἦσαν, ἐνῶ μάλιστα ἐπέκειντο αἱ μεγάλα Ἀσκήσεις, καὶ ποσῶς δὲν ἦσαν εἰς κατάστασιν νὰ κατανοήσωσι τὸ πνεῦμα τῶν νεωτέρων Κανονισμῶν. Αἱ ἐξαίρεσις δὲ τῆς οἰκτρᾶς ταύτης καταστάσεως δυστυχῶς ἐμετρούθησαν ἐπὶ τῶν δακτύλων τῆς μιᾶς χειρὸς μόνον. Ἰκανὸς δὲ ἀριθμὸς ἀτυχῶς καὶ αὐτῶν ἐτι τῶν λοχαγῶν τῶν Στρατ. Σχολῶν, ἀκόμη δὲ καὶ ὑπολοχαγῶν καὶ ἀνθυπολοχαγῶν ὑστέρησαν κατὰ πολὺ καὶ ὑπὸ ἄλλας ἐπιπτώσεις, ἰδίᾳ δὲ καὶ πρὸς τὴν προθυμίαν, ζῆλον καὶ τὴν ἀγάπην πρὸς τὸ εὐγενὲς στάδιον τῶν ὅπλων, ὅπως ἡσπᾶσθησαν, ἀποφύγοντες μετ' ἀηθίας τὰς σκληραγωγίας καὶ τοὺς κόπους αὐτοῦ, μολοντί ἐν τῇ ἀνατολῇ τοῦ στρατιωτικοῦ βίου των· τὸ σύμπτωμα δὲ τοῦτο εἶναι λίαν ὀδυνηρὸν καὶ δέον κατὰ μέτρον νὰ πεταχθῇ ὑπὸ τῆς Ἀνωτέρας Στρατ. Ἰπηρεσίας διὰ τὸ μέλλον. Πρὸς τοῦτο δὲ φρονούμεν, ὅτι λίαν συντελεστικὸν θὰ ἦτο, ἂν αἱ πολυάνωμοι καὶ ποικίλοι ἀποσπάσεις Ἀξιωματικῶν οἰουδήποτε βαθμοῦ ἐκτὸς τῶν Σωματίων των δὲν διήρκοον κατὰ μέγιστον ὄρον πλέον τοῦ ἔτους, καὶ ἂν αὐταὶ δὲν ἐνηργούντο κατόπιν προσωπικῆς αἰτίσεως ἢ πλαγίας ἐνεργείας αὐτῶν τούτων τῶν ἀποσπασμένων.

Κατὰ τὰς Μεγάλας ταύτας Ἀσκήσεις ἀπεδείχθη, ὅτι δυστυχῶς τὸ Σπράτευμα ἀμοιρεῖ καὶ κατὰ ποιὸν καὶ κατὰ ποσὸν ὑπαξιωματικῶν, ἐμφοροῦμένων ἐν ἀληθείᾳ ἐμπνεύσει τοῦ ὑψηλοῦ προορισμοῦ των. Μὴ λησμονώμεν δὲ, ὅτι στρατὸς ἔνευ ἰκανῶν καὶ ἐπαρκῶν ὑπαξιωματικῶν εἶναι Ἀπλόπλοιοι ἔνευ μηγαλῶν, εἶναι σῶμα ἄνευ πνευμένων, εἶναι ἀνήρ φυματιῶν. Ἴνα μὴ μακροχρόνῳ δ' ἐπὶ πλέον, παραπέμπω ὑμᾶς εἰς τὰς πρώτας σελίδας τοῦ φυλλαδίου τοῦ Ὀκτωβρίου 1 07 τῆς Revue Militaire Generale, ἐνθα τονίζεται ἡ ἀξία τῶν μονίμων στελεχῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν μονίμων ὑπαξιωματικῶν κατὰ τρόπον ἐμφαντικώτατον καὶ ἀπτόν.

Ἐπιλογος.

Θέλετε πραγματικὸν Στρατόν, ἐφ' οὗ νὰ δύνανται νὰ ἐρεδωνται μετὰ πεποιθήσεως αἱ ἐλπίδες τοῦ Πανελληνίου;

Θέλετε Στρατόν, διὰ τοῦ ὁποῖου ἀσφαλῶς νὰ ἐπιτελέσητε τὴν revanche τοῦ 1453 καὶ ἀσφαλῶς νὰ ἐκπλύνετε τὸ αἷμα τοῦ 1897; Θέλετε Στρατόν, ἐν ὄνοματι τοῦ ὁποῖου νὰ εὐτηγῇ ἐπιβλητικῶς ἡ πυγμὴ σας ἐπὶ τοῦ Διπλωματικοῦ Τάπητος;

Συσσωμαθῆτε μετ' εὐκρινείας, αὐταπαρνήσεως καὶ ἀκάμπτον ἐπιμονῆς.

- 1) Ὁ Τύπος δλόκληρος καὶ διαφωτισατε τὸν λαόν.
 - 2) Ὁ Λαὸς διὰ Συλλελητηριῶν καὶ Διαδηλώσεων ἀποφασιστικῶν καὶ πεισιμόνων καὶ πείσατε τοὺς Ἀντιπροσώπους σας καὶ τὴν Κυβέρνησιν.
 - 3) Οἱ διάφοροι Σύλλογοι καὶ τὰ Σωματεῖα καὶ οἱ Δήμαρχοι τοῦ Κράτους καὶ ἐνθαρρύνετε τὴν Α. Μ. τὸν Βασίλεα καὶ τὴν Α. Ὑ. τὸν Διάδοχον.
 - 4) Οἱ ἀληθεῖς πατριῶται Ἀξιωματικοί—οἱ μὴ ὑβρισταί, οἱ μὴ ἰδιοτελεῖς, οἱ μὴ ὕλισται, οἱ μὴ ἐμπαθεῖς, οἱ μὴ δοκησισοφοί—καὶ ἰκετεύσατε ἐν σῶματι καὶ διὰ τῶν νομίμων ὁδῶν τὰς ἄνω καθεστηκυίας Ἀρχάς.
- Καὶ τονίσατε ταῦτα:
- 1) Διὰ τί ἐξώδεύσατε ἐκ τοῦ ἰδρώτος καὶ τοῦ αἵματός μας 50 ὅλα ἑκατομμύρια—καὶ τοῦτο λίαν ἀξιεπαίνως—διὰ προμήθειαν 200 περίπου ταχυπόδων νεωτάτων καὶ ἐξαίρετων, μετ' ἀφθονοῦ ὕλικου πολέμου ἀναλόγου, δι' ἰππωνεῖαν 2000 περίπου ἰππων καὶ 1500 ἡμιόνων, δι' ἀγορὰν 100 χιλ. ὄπλων καὶ πολλῶν ἑκατομμυρίων φυσιγγίων αὐτῶν μετ' ἐπιτελευταίαν λέξιν τῆς ἐπιστήμης, δι' ἐξάρτησιν, σκευὴν, στρατώνας κλπ. κλπ;
 - 2) Διὰ τί διὰ τὰ χρησιμώτατα μὲν, πλὴν ἄλογα καὶ ἀψυχα ταῦτα, θεμέλια τοῦ Στρατοῦ συνεστήσαντες αὐστηροτάτας, ἐντιμοτάτας καὶ θαυμασίας ὄντως ἐπιστημονικὰς ἐπιτροπὰς;
 - 4) Εἰς χεῖρας ἤδη τίνων λογικῶν καὶ ἐμφύχων ὄντων θέλετε παραδώσῃ τὸ μέγα τοῦτο καὶ τελείον δημιούργημα σας;.. Ἀφ' οὗ αἱ τελευταῖαι Μεγ. Ἀσκήσεις τοῦ

παρελθ. Σεπτεμβρίου απέδειξαν, ότι στεροόμεθα Ἀνωτέρων μὲν Ἀξιωματικῶν κατὰ ποῖον, ὑπαξιωματικῶν δὲ κατὰ τὸ ποῖον καὶ ποσόν;

Ἐφίππος

Ἡ ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΙΕΡΕΩΣ

Ἰπὸ

ΕΔΜΟΝΔΟΥ ΑΜΠΟΥ

Ἐχωρήθησαν μὲ αὐτὰ τὰ λόγια, καὶ ὁ ἰατρός ἐγύριζε στὸ σπῆτι του νὰ κρῦψῃ τὴν ἐντροπή του. Τὸ σπῆτι του τοῦ ἐφαίνετο πλέον ἀδιανό καθὼς ἡ Σεχάρα ἀφότου ἡ ἐλπίς ἔφυγε ἀπὸ κεῖ μέσα. Εὐρίσκειτο ἀπὸ μία ἢ δύο ὥρας βυθισμενὸς εἰς σκοτεινὰς σκέψεις, ὅτε πρόσωπον μαυροφωρῶν παρουσιάσθη αἰφνιδίως ἐνώπιόν του καὶ τοῦ ἔτεινε τὸ χεῖρ. Ἦτο ὁ ἐφημέριος Κόλβ, κοινὸς ἄνθρωπος ἀλλ' ἄριστος, ὁ ὁποῖος ἤρχετο νὰ παρηγορήσῃ τὸν ἀπαρηγόρητον ἀγαπητικὸν τῆς κόρης του. «Ἡ Ἀδδα, τῷ εἶπεν, δὲν δύναται νὰ γίνῃ γυναῖκα σας, ἀλλ' εἶναι καὶ θὰ εἶναι πάντα ἀδελφὴ σας ἐν Κυρίῳ. Μερικοὶ λόγοι σεβαστοὶ δὲν σας ἐπιτρέπουν νὰ γίνετε γαμβρός μου, ἀλλὰ σας παρακαλῶ νὰ βλέπετε εἰς ἐμὲ ἕνα πνευματικὸν πενθερὸν κτλ.». Ἐτελείωσε δὲ τὴν μικρὰν του ἀγόρευσιν μὲ συμβουλὰς πατρικὰς ἀλλ' ἀδεξίους, καθὼς τὰς ἐξῆς, ἐπὶ παραδείγματι. Ἡ σύντροφος ποῦ σας χρειάζεται, εἶναι μία κόρη τριάντα δύο ἐτῶν, ποῦ ἡ σκέψις τῆς μοναξιάς ἔκαμε ὄριμον, ἡ μία νέα χήρα ποῦ γνωρίζει ἤδη τὰ χρεῖα τῆς νοικοκυρῶσίνης καὶ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν παιδῶν ζητήσατε εἰς αὐτάς τὰς δύο κατηγορίας προσώπων, καὶ πρό παντὸς κάμετε γλήγορα, διότι κάθε χρόνον ποῦ περῶν ἄς σπρώχνει πλειότερον εἰς τὰ γεράματα.» Ὁ ἰατρός ἤκουσε πολὺ εὐγενῶς τὰς συμβουλὰς αὐτάς, χωρὶς νὰ τὰς εὖρη καὶ πολὺ ὑποχρεωτικὰς, καὶ ἡ σοφία τοῦ ἀποτυχόντος πενθεροῦ του τοῦ τάραξε λιγάκι τὰ νεῦρα.

Ἐρώτησε ἐὰν ὁ παπᾶς ἐσκέπτετο νὰ ἐμπιστευθῇ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν δεσποινίδα Ἀδδα. Ὁχι, ἀπήντησεν ὁ οἰκογενειάρχης δὲν πρέπει νὰ ἐξάπτωμεν τὴν φαντασίαν τῶν παιδιῶν μὲ ἐκμυστηρεύσεις τοιοῦτου εἶδους.

— Καὶ ἂν αὐτὴ ἐξεπλήσαστο μὴ βλέπουσα με πλέον εἰς τὴν οἰκίαν τῶν γονέων τῆς; Λογαριάζω πολὺ νὰ διατηρήσω τὴν ἐκτίμησιν προσώπου τόσο καλῶς πρέπει καὶ ἀγαπητοῦ.

— Ἡ κόρη μου ἔχει ἀρκετὰ καλὴν ἀγωγὴν ὥστε νὰ ἀπευθύνῃ εἰς αὐτὴν ἀδιακρίτους ἐρωτήσεις· θὰ ἐνοήσῃ τὴν ἀπουσίαν σας, πιθικόν καὶ διὰ μιὰ στιγμήν νὰ αἰσθανθῇ καὶ δυσαρέσειεν· ἀλλ' ὁ καιρὸς δὲν θὰ ἀργήσῃ νὰ φέρῃ τὸ εὐάρεστον ἀποτελεσμά του, ἔπειτα θὰ ἔλθῃ καὶ ὁ ἔρως ὁ ἐντιμὸς καὶ ἐπιτετραμμένος, καὶ τέλος σὲ λίγους μῆνας, δὲν θὰ εἶναι ἀνάρμωστον νὰ ἐλθῆτε νὰ φάτε λίγο ψωμί μαζὺ μας.

Ἦθελα κατ'ἀρχὰς τῆς ὑπομενῆς σας, ἐὰν ἄς ἔκανα νὰ παρακολουθῆτε τὰς αἰωρήσεις τοῦ πνεύματος τοῦ ἰατροῦ, τοῦ εὐρεθέντος αἴφνης ἀνησύχου, ὑμῶν πρὸς πλοῖον κυμαινόμενον ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, χωρὶς νὰ εὖρη ἀνάπαυσιν. Ἡ δικτάραξις τοῦ κληρονομοῦ ἦτο κοινὸν θέαμα εἰς τὸ Στρασβούργον διὰ κάμποσας ἐβδομάδας καὶ ὁ Θεὸς ξέρει μὲ πόσα σχόλια! Πρέπει νὰ τὸ ποῦμε πρὸς τιμὴν τῶν ἀδελφῶν Κόλβ, ὅτι οὐδεὶς ἔμαθε ποτὲ τὴν ἀληθῆ αἰτίαν· ἐκράτησαν τὸ μυστικόν καὶ δὲν ἐλογάριασαν τὰς φλυαρίας τοῦ κόσμου· τί ἔμαθε δὲ ὁ κόσμος; Ὅτι ὁ κ. Μαρσάλ δὲν ἐπήγαγεν πλέον εἰς τὸ σπῆτι τοῦ ἐφημερίου καὶ ὅτι ἡ οἰκογενεια Κόλβ ἀπέφευγε νὰ προσφέρῃ τὸ ὄνομά του· ὅτι τόσο ὁ ἰατρός ὅσον καὶ ἡ δεσποινίς Ἀδδα εἶχαν τὴν ὄψιν δυὸ ψυχῶν ποῦ ἦσαν στὰ βάσανα, καὶ ὅτι περὶ τοῦ γάμου τῶν τοῦ τόσο προλεχθέντος, δὲν ἐγένετο πλέον λόγος. Καὶ ὁ κόσμος ἐπενόησε χίλια πράγματα ποῦ ἦσαν ἰκανὰ ὅχι ἕνα νέον ἀλλὰ χιλίους νὰ ἐμποδίσουν νὰ εὖρουν γυναῖκα καὶ χιλιάς γυναῖκας νὰ εὖρουν ἄνδρα. Διὰ τὴν Ἀδδα, ποῦ ἐξῆυσε εἰς τὸ μέσον τῶν συγγενῶν τῆς καθὼς μέσα σὲ ἕνα φρουρίον, ἡ συναυλία αὐτῆ τῶν φλυαριῶν ἐπήγαγεν

ΠΟΙΜΕΝΙΚΗ ΑΡΧΙΧΡΟΝΙΑ

Ἐημέρωνε πρωτοχρονιά, ἔημέρωνε τ' Ἀη - Βασιλειῶν. Σηκώθηκεν ὁ τοιέλικας, κάνει σταυρὸν κατὰ ἡλιοῦ, Κι' ὕστερα μιᾷ φωνῇ, ποῦ σείσθησαν τὰ μαντριά :

— «Ἐυπνήσατε, ὦρὲ παιδιά, κι' ἔλατε γύρα στὴ φωτιά :

«Ἐημέρωσε πρωτομηνιά,
«Ἐημέρωσε πρωτοχρονιά,
«Παιδιά μου ἔτη σας πολλά,
«Τοῦ χρόνον νὰ εἴμεστε καλά» —

Πετάζονται οἱ πιστικοὶ καὶ πᾶν στὸ ρέμα νὰ νηφοῦν
Κι' ἔρχονται ὅλοι ἀραδαριά, κι' ἔμπρὸς στὸ γέρο γονατοῦν,
Γιατ' εἶναι πρωτοτοιέλικας κι' ἔχει κατάσπρα τὰ μαλλιά,
Καὶ μιὰ εὐκὴ τοῦ λέγουνε μὲ μιὰ καρδιά, μὲ μιὰ λαλιά :

— «Πρωτομηνιά, πρωτοχρονιά,
«Νὰ σοῦ χιλιάσουνε τ' ἀρνιά,
«Παπποῦ τὰ ἔτη σου πολλά,
«Τοῦ χρόνον νὰ εἴμεστε καλά» —

Ἀπὸ πουρνάρι ἕνα κλαρὶ ὁ γέρος βάνει στὴ φωτιά,
Καὶ λέγει :— «Ἔτσι νὰ καοῦν παρμάρα, βδέλλα κι' εὐλογία,
«Ἀρνιά, κατσίκια θηλυκὰ νᾶν' ὅσα φέτος γεννηθοῦν
«Κι' οἱ λύκοι κι' οἱ κακοὶ ἐχτροὶ, νὰ κρατηθοῦν νὰ στραβωθοῦν.

«Πρωτομηνιά, πρωτοχρονιά,
«Νὰ μᾶς χιλιάσουνε τ' ἀρνιά,
«Παιδιά μου ἔτη σας πολλά,
«Τοῦ χρόνον νὰ εἴμεστε καλά» —

Βάνουν ψηλά κι' οἱ πιστικοὶ πόνα πουρνάρι στὴ φωτιά,
Καὶ λέγουν :— «Ἔτσι νὰ καοῦν παρμάρα, ψώρα κι' εὐλογία,
«Ἀρνιά, κατσίκια θηλυκὰ νᾶν' ὅσα φέτος γεννηθοῦν,
«Κι' οἱ λύκοι κι' οἱ κακοὶ ἐχτροὶ νὰ κρατηθοῦν, νὰ στραβωθοῦν.

«Πρωτομηνιά, πρωτοχρονιά,
«Νὰ μᾶς χιλιάσουνε τ' ἀρνιά,
«Παπποῦ, τὰ ἔτη μας πολλά,
«Τοῦ χρόνον νὰ εἴμεστε καλά» —

Ὁ γέρος δίνει στὰ παιδιὰ κουλούρια καμμὰ ἑκατοστὴ
Ἀπὸ σιτάρι κοντρονλιά, δεμένα σὲ γερὴ κλωστή,
Καὶ λέγει :— «Βάλτε τὰ μισὰ στὰ κέρατα τῶν κριαριῶν,
«Καὶ τὰ μισὰ στὰ κέρατα τῶν ζηλεμένων μου τραγιῶν»

«Πρωτομηνιά, πρωτοχρονιά,
«Νὰ μᾶς χιλιάσουνε τ' ἀρνιά,
«Παιδιά μου, ἔτη σας πολλά,
«Τοῦ χρόνον νὰ εἴμεστε καλά».

«Βάλτετα μ' ἔγνοια περισσὴ, βάλτετα ὅλα ταχτικά,
«Νὰ μὴ βασκαίνωνται οἱ κοπὲς ἀπὸ τὰ μάτια τὰ κακά,
«Κι' ἔλατε ὅλοι γλήγορα νὰ προγευτοῦμε, ὦρὲ παιδιά,
«Μόν' ὁ μικρὸς νὰ μείνῃ ἐδῶ, νὰ βάνῃ ξύλα στὴ φωτιά».

«Πρωτομηνιά, πρωτοχρονιά,
«Νὰ μᾶς χιλιάσουνε τ' ἀρνιά,
«Παιδιά μου, ἔτη σας πολλά,
«Τοῦ χρόνον νὰ εἴμεστε καλά» —

Ἀπ' τὴν καλύβα στὰ μαντριά πετάζονται οἱ πιστικοί,
Βάν' τὰ κουλούρια ταχτικά κι' ἴρχονται πίσω βιαστικοί,
Βρίσκουν τὸν γέρο πορασιῆς καὶ χοντροκάβουνα φωτιά,
Καὶ πάλι τοῦ ξαναῦχονται μὲ μιὰ ψυχὴ καὶ μιὰ καρδιά :

«Πρωτομηνιά, πρωτοχρονιά,
«Νὰ σοῦ χιλιάσουνε τ' ἀρνιά,
«Παπποῦ, τὰ ἔτη σου πολλά,
«Τοῦ χρόνον νὰ εἴμεστε καλά» —

Ἀπὸ θυμῆματα πολλὰ πετάει τοῦ γέρον ἡ καρδιά,
Καὶ λέει :— «Καθῆστε καταγῆ νὰ προγευτοῦμε, ὦρὲ παιδιά» —
Στοῦ τοιέλικα τὴν προστογὴ κάθονται κάτω οἱ πιστικοί,
Σταυροκοποῦνται μὲ χαρὰ κι' ἔχουν στὰ χεῖλια μιὰ εὐκὴ :

» Πρωτομηνιά, πρωτοχρονιά
«Νὰ σοῦ χιλιάσουνε τ' ἀρνιά,
«Παπποῦ, τὰ ἔτη σου πολλά,
«Τοῦ χρόνον νὰ εἴμεστε καλά» —

Χ. ΚΡΗΣΤΟΒΑΣΙΑΗΣ

χαμένη ἀλλὰ διὰ τὸν ἰατρόν, ποῦ ἐκινεῖτο στὴν κοινωσίαν, οὔτε μία νότα δὲν ἐπῆγε χαμένη.

Ἡ ὀργὴ τοῦ ἰατροῦ διὰ τὰς διαδόσεις μετεβλήθη γλήγορα εἰς βίασαν ἐπιθυμίαν διὰ γάμον. Ἀπεφάσισε νὰ πανδρευθῇ μιὰν γυναῖκα, πλουσίαν ἢ πτωχὴν, ὠραίαν ἢ ἀσχημὴ ἢ ἀνυπομονησίαν του δὲν εἶχε πολὺ ἀπαιτήσεις φθάνει τὸ πρᾶμα νὰ ἐτελείωνεν γλήγορα. Δὲν ἔβλεπε τὴν ὥραν νὰ ξεστομίσῃ μὲ ἕν γεγονὸς τὰς κακολογίας τῆς πόλεως· ἐβιάζετο νὰ δεῖξῃ εἰς τὴν οἰκογενεῖαν Κόλβ ποῦ δὲν τοῦ ἦτο ἀπαράιτητος διὰ τὴν εὐτυχίαν του· τέλος διὰ νὰ τὰ ποῦμε ὅλα εἶχε φθάσῃ εἰς τὸ σημεῖον ἐκείνο

τὸ ὁποῖον εἶχε περιγράψῃ ὁ βυρσοδέψης, εἰς τὸ ὁποῖον εὐρισκόμενος ὁ ἄνθρωπος θὰ ἐπανδρευέτο ὅλας τὰς πληγὰς τῆς γῆς παρὰ νὰ μείνῃ ἀνυπάνδρος τρεῖς μῆνας περιπλέον.

Ἦτο ἔτσι τότε εἰς τὸ Στρασβούργον μιὰ δασκάλα ἀπὸ πιάνο ποῦ ἔκανε καὶ παντρεῖς τὴν ἔλεγαν Δεσποινίδα ντὲ Μπλούμενθαχ καὶ ἐπειδὴ ἦτο κόρη ἐνὸς συνταγματάρχου, ἦτο δεκτὴ εἰς τὰ σαλόνια τῆς αἰτῆς τάξεως· καλὴ κόρη, ὠραία στὴν ἐποχὴ τῆς, ποῦ ἔχασε τὴν εὐκαιρίαν νὰ πανδρευθῇ, καὶ παρηγορεῖτο τῆς ἀναγκαστικῆς ἀγαμίας κάμνονσα τὴν εὐτυχίαν τῶν ἄλλων. Δὲν εἶδετο δῶρα ἀπὸ τὴν πελατεῖαν τῆς ἔλεγε μόνον εἰς τοὺς νεονύμφους. «Κάμετε

γλήγορα νὰ κάμετε κορίτσι διὰ νὰ μὴ τοῦ λείπουν αἱ μαθήτριάκι.» Λοιπὸν ἡ δεσποινὶς ντὲ Μπλούμενθαχ, στρογγυλὴ σὰν μῆλον καὶ μὲ τὲς αἰώνιες κίτρινες ταινίες τῆς, συνήνησε τὸν φίλον της τὸν Μαρσάλ εἰς τὸ σπῆτι τοῦ πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου. Τὸ ἐνστεκετον τὸν ὤθησε τὸν ἕνα πρὸς τὸν ἄλλον ἡ καλὴ γυναῖκα, ἔπειτα ἀπὸ τέσσαρες παρτίδες ἔκαρτε πρὸς πέντε σόλδια τὰ ὁποῖα εἶχε χάσῃ, ἐφάνη ραδεινὴς ὡς ὁ ἥλιος. Παρετηρήθη ἡ μεταμόρφωσις αὐτῆ, καὶ οἱ κηκοῦλοι εὕρισκαν λόγους νὰ φλυαροῦν. Οὕτως ὁ δικαστὴς Πεστουριῶ ποῦ ἦτο ἕνας φίλος Παρισιάνος εἶπε τὴν ἐπαύριον πρὸ τῆς συνεδριάσεως τοῦ Δικαστηρίου, ὅτι ὁ Μαρσάλ ἀπελπισθεὶς πλέον εἶχεν ἀρραβωνισθῇ τὴν δεσποινίδα Μπλούμενθαχ.

Καὶ εἶχαν περάσει δέκα πέντε ἡμέρες ποῦ ὁ κόσμος ἐγελοῦσε ἀκόμα δι' αὐτὴν τὴν ἱστορίαν, ὅταν ἐγίνε γνωστὸν διὰ τῶν ἐπισήμων δημοσιεύσεων ὅτι ὁ Μαρσάλ Ἐρρίκος καθηγητὴς τῆς ἰατρικῆς σχολῆς εἶχεν ἀρραβωνισθῇ τὴν δεσποινίδα Σοφίαν Κλαίρη Ἀξτμαν, θυγατέρα τοῦ μεγάλου βιωμαχάου τῆς Χάγκελσταδτ...
(*Ἐπεται συνέχεια)

Ἡ ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΚΛΑΣΣΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΕΠΙ ΤΑΣ ΕΠΙΣΤΗΜΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΗΝ ΛΕΓΟΜΕΝΗΝ ΠΡΑΚΤΙΚΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΝ

Διάλεξις τοῦ καθηγητοῦ κ. Ι. Κούσουλα ἐν Πειραιῇ

Παραδόξως πρὸς τὴν ἀρξαμένην ἐν Ἰταλίᾳ κίνησιν τῆς μελέτης τῶν παλαιῶν ἔργων καὶ τῆς πλουσίας συγκομιδῆς τῶν χειρογράφων ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ κατὰ τοὺς χρόνους τῆς πτώσεως τοῦ Βυζαντιακοῦ κράτους συνέπεσε κατ' ἀγαθὴν τύχην νὰ ἀχθῆ εἰς πέρας καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ Γουτεμβέργου τὸ πρῶτον ἐφεύρεσις τῶν τυπογραφικῶν χαρακτήρων καὶ τῆς προσφόρου πρὸς τὴν τυπογραφίαν μελάνης ὑπὸ τοῦ Σχοιφφέρου τοῦ ἀντιγραφείου βιβλίων. Ὡς δὲ ἡ πτώσις τοῦ Βυζαντίου συνεβάλετο εἰς τὴν ἀναγέννησιν τῶν γραμμάτων ἐν Ἰταλίᾳ, οὕτω καὶ ἡ ἀλωσις τῆς Μογουντίας, ἐνθα ἐφυλάσσετο μυστικὴ ἡ ἐφεύρεσις τῆς τυπογραφίας, ὑπῆρξεν ἀφορμὴ τῆς διασκορπίσεως τῶν στοιχειοθετῶν εἰς διαφόρους χώρας, οἵτινες ἐν βραχείῳ χρόνῳ μετέδωκαν τὴν τέχνην ταυτην καὶ κατέστησαν αὐτὴν κτῆμα κατ' ἀρχὰς τῆς Ἰταλίας καὶ Γερμανίας καὶ διὰ τούτων πάντων τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν. Διὰ ταύτης δὲ καὶ διὰ τῆς συγχρόνου σχεδὸν χρήσεως χάρτου ἐκ λίνου, ἀντὶ τῶν τῶν Περγαμηνῶν διφθερῶν, τὰ βιβλία πολλαπλασιασθέντα καὶ εὖονα καταστάνατα διεδόθησαν εἰς πάσας τὰς κοινωνικὰς τάξεις, ἐνῶ, μέχρι τότε ἦσαν κτῆμα μόνον τῶν προνομιοῦχων τάξεων. Καὶ εἶνε μὲν μέγιστα τὰ ἀγαθὰ τὰ ἐπελθόντα εἰς τῆς μελέτης τῶν κλασσικῶν χρόνων τῆς ἀρχαιότητος καὶ τῆς ἀναπτύξεως τῆς φιλολογίας, ἀλλὰ τίς δὲν ἐνορᾷ ἐκ τούτων ὅτι διὰ τῆς ἐκδόσεως τῶν βιβλίων ἔκτοτε εἰς ἀπάσας τὰς χώρας, ἐνθα θεραπεύονται τὰ γράμματα, πολυάριθμος εἶνε ἡ τάξις ἡ ἀποζῶσα ἐκ τοῦ ἔργου τούτου; Ἀλλὰ περὶ τῶν ἀγαθῶν τῶν ἐκ τῶν κλασσικῶν σπουδῶν θὰ ἴδωμεν βραδύτερον, ἀφοῦ πρῶτον ἐξετάσωμεν τὰ κατὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ προαγωγὴν τῶν θεωρητικῶν ἐπιστημῶν, αἵτινες ἔκτοτε ἔλαβον ἐπίδοσιν τεραστίαν μετὰ τὴν ἰδρυσιν τῶν ἐκασταχοῦ Πανεπιστημίων, εἰς ἃ καὶ ἐρχόμεθα.

Ποῖον τὸ ἔργον τῶν ἐν Ἰταλίᾳ Ἑλλήνων.

Ἐκ τῶν ἐκ Βυζαντίου φυγόντων Ἑλλήνων καὶ ἐν Ἰταλίᾳ ἐγκαταστάνατων πρὸ τῆς πτώσεως καὶ μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ Βυζαντικουκράτους, κατὰ τὸν 15ον αἰῶνα, πολλοὶ πλὴν τῆς διδασκαλίας αὐτῶν, δι' ἧς μετέδιδον εἰς τοὺς πολυαριθμούς μαθητὰς τῶν καὶ ἐξ Ἰταλίας καὶ ἐξ ἄλλων τῆς Εὐρώπης χωρῶν τοὺς πνευματικῶς θη-

Ο ΟΘΩΝ

Αιγυπτιακή φυσιογνωμία

Συνέχεια εκ της πρώτης σελίδος

μερον, χροιάσους τας ὀλίγας τὰς γραικίας καὶ ἐξείρισαν τὴν δασύν ἐνός τῶν ἐπιλέκτων ὑπαλλήλων τοῦ Προξενικοῦ μας...

Ὡς ἐπικυρωτικῆ τῶν γραφομένων μας κατακλείς, ἐγγεταί ἡ εὐχάριστος εἰδήσις ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ Πατριάρχης Γερουσιαστικῶν...

ΚΑΤΡΟΝ Δεκέμβριος.

Αιγυπτιακή - Αλήθεια

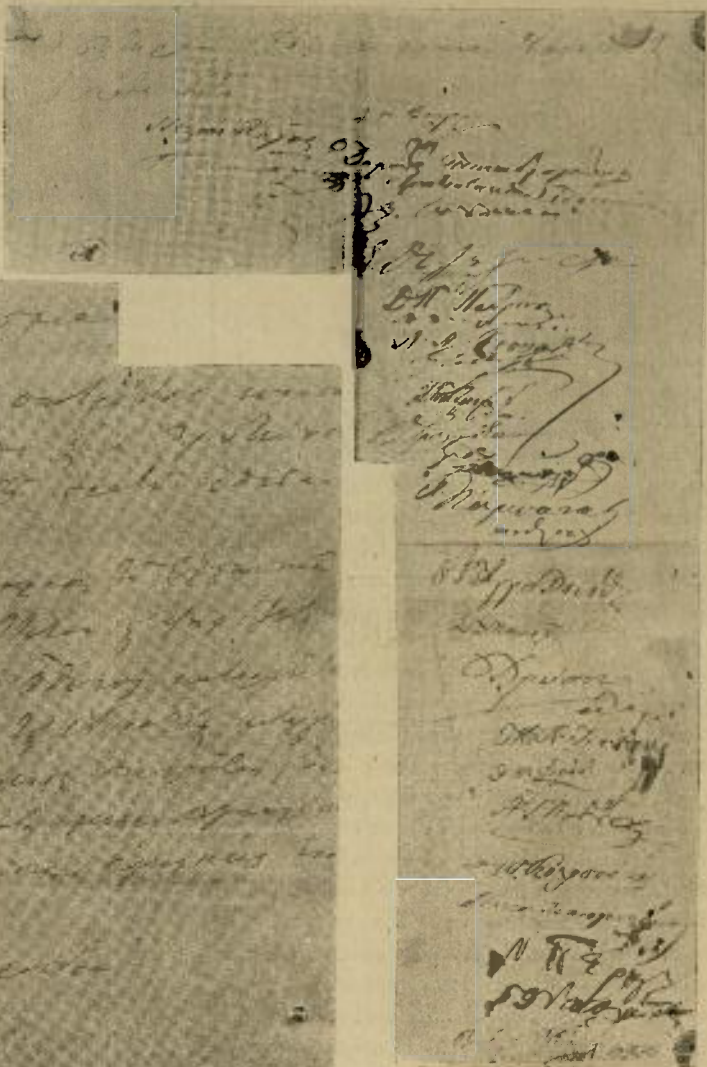
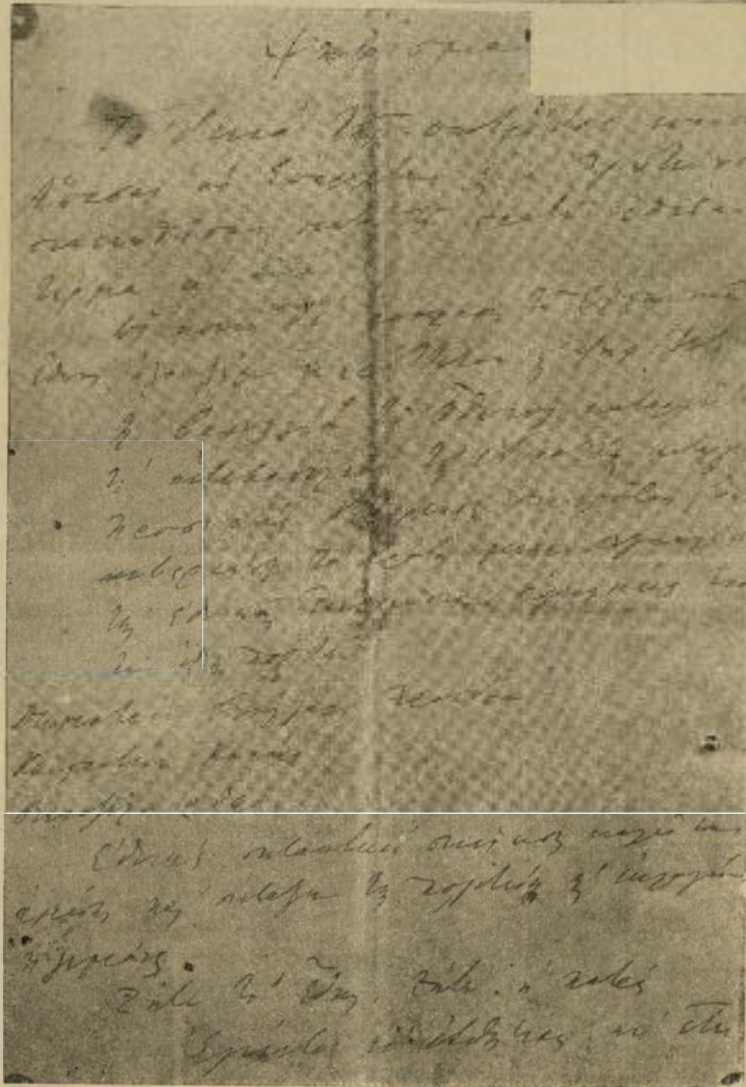
σχυροῦς τῶν κλασσικῶν Ἑλλήνων συγγραφέων, ἐξελατίνισαν πολλὰ Ἑλληνικά συγγραμμάτα. Μεταφράσεις Ἑλληνικῶν συγγραμμάτων καὶ ἰδίᾳ τῶν Ἀριστοτελικῶν...

ΤΟ ΠΡΩΤΟΓΡΑΦΟΝ ΤΗΣ ΕΞΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΟΘΩΝΟΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΚΕΙΜΗΛΙΟΝ

Τὸ πρωτόγραφον τοῦ πρακτικοῦ τῆς ἐξώσεως τοῦ Ὀθωνος ὡς ἐγρήφη ἐπὶ κοινῷ φύλλον χάρτου διὰ χειρὸς τοῦ Ἐπαμεινώνδα Δεληγιώργη τὴν νύκτα τῆς 10ης Ὀκτωβρίου 1862 εἰς τοὺς Στόλους τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς ἐπογραφέν ἐπὶ τόπου. Φυλάσσεται εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ κ. Ν. Λεβίδου, εἰς τὴν κλιθεὶν τῶν ὁμοσέων ταύτην ἐκ τοῦ πρωτοτύπου.

(Ἀντιγραφή X. Δημητριοποπούλου).

Γραμματικῆν, ἐξ ὧν τὴν τοῦ Θεοδώρου Γαζῆ λήγοντες τοῦ 15ου αἰῶνος (1435) ἐξίδωκε διὰ τοῦ τύπου κατὰ πρότον ὁ περιήρημος τῆς ἐποχῆς ἐκείνης Τυπογράφος Ἄλδος. Τοιοῦτοι μεταφράσται ἄριστοι τῶν Ἑλλήνων κλασσικῶν ἦσαν πολλοὶ καὶ ἡμέτεροι καὶ ξένοι.

(Ἀκολουθεῖ)

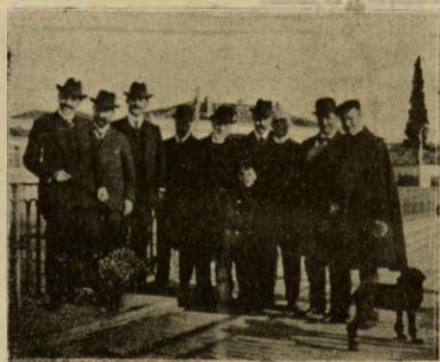
ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΗΣ "ΑΛΗΘΕΙΑΣ"

Ἡ... κωμωδία ἐξακολουθεῖ!

Παρητήθη ἢ δὲν παρητήθη; Εἶνε ἢ δὲν εἶνε ὁ κ. Σιμόπουλος ὑπουργός; Ἄλλ' εἶνε ἢ δὲν εἶνε ὁ κ. Θεοτόκης πρωθυπουργός; Εἶνε Κυβέρνησις αὐτὴ ἢ σκηνὴ θεάτρου με διαρκῶς ἀναπεπταμένην τὴν αὐλαίαν καὶ ἀνευ παρασκηνίων;

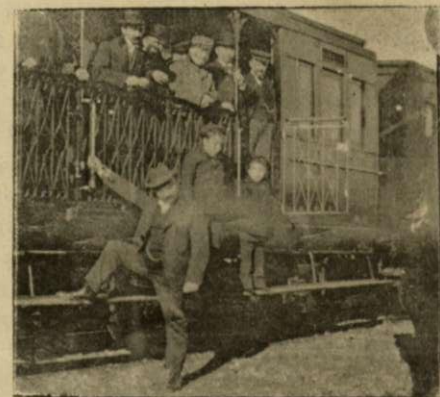
— Τζάνουμ ἔλα! — Μολὼν λαβὴ! λέγει ταρταρινικῶς μὲν ἀλλὰ καὶ σκληρὰ ἐκδικούμενος ὁ ποιητὴς Ἀμφισεύς! Ὡ! τῆς εὐρύμου λειτουργίας τοῦ Κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος! Ὡ! τῆς ἀξιοπροσέπειας καὶ τῆς ὑπερηφανείας τῶν πολιτικῶν μας χαρακτήρων!

ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

Ἀπὸ τὴν δόξην τῆς "Αληθείας"

Ὁμιλος δικηγόρων καὶ μαρτύρων Συριακῶν ἐπὶ τῆς γεφύρας τῆς Χαλκίδος

Μετὰ τὴν ἀθώωσιν. Τέως κατηγορούμενοι (1ος Ε. Α. καὶ 3ος Φ. Α. ἐξ ἀριστερῶν) καὶ μάρτυρες εἰς τὸ τραῖνον τῆς Χαλκίδος (Ἐπιτακτὴρ Μάτθαι Γιού)

ΝΕΟΝ ΜΕΓΑ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ

D O R É E

Διευθυντῆς: Ν. ΠΛΕΣΣΑΣ

ΟΔΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΡΙΘ. 4.

(Πλησίον Ἀνακτόρων)

ΚΩΜΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ελληνες μεταλλοχημικοί και... δημοσιογράφοι αναζητούντες χρυσοφόρα εδάφη ανά τα όρη του Ααργίνου.
Ο Α'. - Εκεί είνε ο χρυσός.
Ο Β'. - Αλλ' εκεί πάμε...

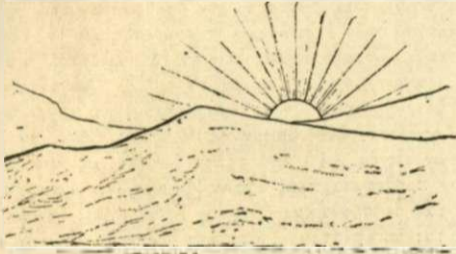
Ανεύρεσις μεγάλης ποσότητος χρυσοῦ (;) (ὄραυθ' μόλις διὰ τοῦ μικροσκοπίου) (;)

Δωρεάν ἔλαβον, δωρεάν δίδω ἡμῖν ἐκ τοῦ χρυσοῦ τοῦ... Τρελλοῦ (Υμητοῦ)

Τὸ φινάλε καὶ ἡ ἐπέμβασις τῶν ἀρμοδιῶν ὀργάνων

Ὁ μόνος λάμπων χρυσὸς εἰς τὸν Τρελλόν (Υμητόν) δ' ἐλκύνει τοὺς... χρυσοθήρας

Εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς 'ΑΛΗΘΕΙΑΣ,, Δύο ἐκτάκτου ἐνδιαφέροντος ἄρθρα

- Κατάργησις ὑπὸ ὄρους τοῦ φιλήμαματος. Ὁ ἔρωσ καὶ ὑγεία.
- Ἡ γυναικεία φιλαρέσκεια ὡς παράγων πολιτισμοῦ, ἄρθρον τῆς Παύλα Δομπρόζο θυγατρὸς τοῦ διασημοῦ ψυχιάτρου.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Θ. ΠΑΤΣΑΡΗΣ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΤΗΣ 'ΑΛΗΘΕΙΑΣ,,
ΕΝ ΠΥΡΓΩ

ΜΥΘΟΣ

«Αλλοτε ἤμην μικρὸν τι ρυάκιον τοῦ ὁποῦ τοῦ ὕδαρ, ρέον ἐμουρμούριζε καὶ ἐκελάρυεν ἐπὶ τῶν χαλίκων.
» Ἦρθευον καὶ ἐπότιζον γλοερούς, θάλλοντας καὶ καταπρασίνοισ λειμύνας.
» Δεῦκαὶ οὐρανοῦφεις καὶ πελώρια ἰτέαι, πλάτανοι καὶ πεῦκαὶ ποτιζόμεναὶ καὶ τρεφόμεναὶ ἀπὸ τὰ καθαρὰ καὶ διαφανῆ νερά μου με ἐσκίαζον διὰ τῶν περιπελεγμένων καὶ σφιγκταγκαλιασμένων κλάδων των.
« Ἦμην εὐτυχῆς καὶ ἐχαιρόμην τὴν ζωὴν, διότι ἤσθανόμην καὶ ἐνδομύγως καταλάμβανα ὅτι ὅλοι με περιέβαλλον διὰ στοργῆς καὶ με ὑπερηγάπων ἀπὸ τοῦ αἰγοκλήματος καὶ τῆς ἀγράμπελης, αἵτινες διέβρεχον καὶ ἐμούσκειον ἐντὸς τῶν δροσερῶν καὶ διαυγῶν ὕδατων μου τὰ ἄκρα τῶν τρυφερῶν καὶ πλήρη ἀνθέων κλώνων των, μέχρι τῶν εὐρώστων καὶ ὠμαλέων βωῶν, οἵτινες ἐγονυπέτουσαν πρὸ ἐμοῦ ὅπως πῖωσιν ὀλίγον κατ' ὀλίγον, ἀμεριμῶσ, ἀφόβως, καὶ με ἤσυχιαν.
» Ἠμέραν τινά, μὲ ἐπῆλθε κατὰ νοῦν ἡ ἐπιθυμία, ὅπως μεταβληθῶ εἰς χεῖμαρρον ὀρητικὸν καὶ ἀκράτητον. Καὶ ἀμέσως, φουσκῶνα καὶ ἐξογκοῦμαι μετὰ θυμοῦ καὶ μχνίας, παφλάζων, ἐξέρχομαι τῆς κοίτης μου καὶ κα-απλημυρῶ τὰς πέριξ πεδιάδας, ξεριζίζων τὰ δένδρα ἄτινα διεσταυροῦντο ἐπὶ τῶν ὄχθων μου, ἐπιφέρω τέλος καὶ διασπείρω πανταχοῦ τὴν καταστροφὴν καὶ τὸν ὄλεθρον! γίνομαι ἐν μέγα τέλμα, μία ἀπεραντος λίμνη.
» Πλὴν ἄλλοίμονον! ἀλλὰ μόνον δι' ἐμὲ!! καθότι τὸ θέρος ἐπῆλθε. Δὲν ὑπάρχουσι πλέον φιλικαὶ ἰτέαι καὶ λεῦκα καὶ πλάτανοι καὶ πεῦκαὶ ἀγαπῶνται με, ὅπως με ἐξασφαλίσωσιν ἐκ τῆς υπερβολικῆς θερμότητος καὶ τῆς ἀνυποπόρου τοῦ ἡλίου ζέστης, δὲν ὑπάρχει πλέον χλόη καὶ δροσερὰ φυτὰ καὶ εὐώδη ἄνθη τῶν κληματιδῶν καὶ τῶν αἰγοκλήματων ὅπως δροσίωσι τὰς ὄχθας μου.
» Καὶ ἰδοὺ καταδικασμένον ἤδη νὰ ἀποθάνω βραδέως, καὶ νὰ μεταβληθῶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον εἰς ἀγγεῖον δυσώδες, βρωμερὸν, βλαβερὸν καὶ μεμολυσμένον...»
Κατὰ τὸν Μ. Γυγαί Κουμῆς Π. Θανένος 'Εν Πάταις

ΕΘΝΙΚΑ ΠΕΝΘΗ

ΕΓΚΩΜΙΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΑ Ν. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

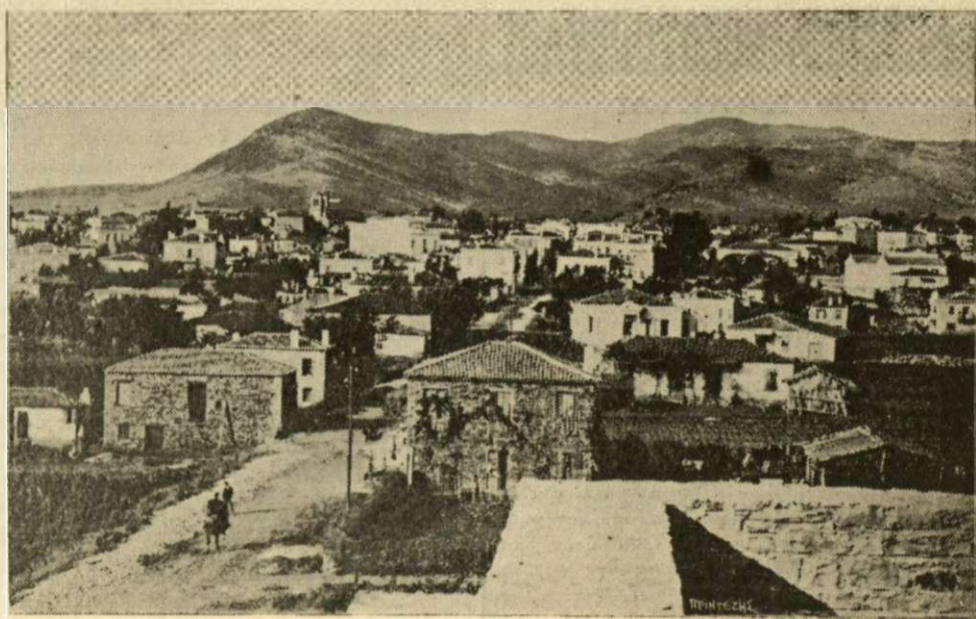
Τὸ τελευταῖον φύλλον τῆς « Ἀληθείας » στολιζόμενον μετὰ τὴν ὀλοσελίδον καὶ σπαρακτικῆς παραστατικότητος εἰκόνα τοῦ ἐν Σέρραις ἀπαγχονισμοῦ τοῦ ἐθνομάρτυρος Παναγιώτου, εἰκόνα ὀρειλομένην εἰς τὸ καλλιτεχνικὸν τάλαντον τοῦ πολυτίμου ἡμῶν συνεργάτου κ. Κ. Λέκκα, ἐίλυσε πανταχοῦ ζωηρότατον τὸ ἐνδιαφέρον τῆς κοινῆς καὶ ἐπροξένησε βαθυτάτην συγκίνησιν ἐν Ἀργινίῳ δὲ τῇ ἰδιαιτέρᾳ πατρίδι τοῦ ἥρωος ὅπου ἡ « Ἀληθεία » εὐτυχῆ ν' ἀριθμῆι ἑκατοντάδας συνδρομητῶν ἀπετέλεσε τὸ προσφιλές ἐγκόλπιον ὅλων αὐτοῦ τῶν κατοίκων.
Ἦδη σὺν τῇ δημοσιεύσει τῆς παρατεθειμένης φωτογραφικῆς ἀπόψεως τοῦ εὐάνδρου καὶ αἰσθηματικῶ Ἀργινίου ἐκπληροῦντες εὐχάριστον καθήκον δημοσιεύομεν τὸ πλείστον μέρος τοῦ λαμπροῦ καὶ ἐμπνευσμένου ἐπιμνη-

ΑΠΟ ΤΗΝ «ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΝ» ΤΗΝ ΚΩΜΩΔΙΑΝ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Τοῦ τὸ δίνει χρυσομένο τὸ χάπι ἀλλὰ νὰ ποῦ δὲν τὸ πέρνει

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ ΤΟΥ ΑΓΡΙΝΙΟΥ

μοσύνου λόγου, ὄν ἐξεφώνησεν εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν τοῦ Ἀργινίου κατὰ τὸ τῇ 12ῃ Δεκεμβρίου τελεσθέν πάνδημον μνημόσυνον εἰς τιμὴν τοῦ Παναγιώτου ὁ διδάκτωρ τῆς φιλολογίας κ. Χαρ. Σαυκράς.
λυπούμενοι διότι ἐνεκεν ἐκτάκτου πληθῶρας ὕλης δὲν δυνάμεθα νὰ δημοσιεύσωμεν αὐτὸν ὀλόκληρον.
Ἴδου ὁ λόγος:

Ζήτω ὁ Ἑλλητισμός! Κάτω ὁ Κροῦμος καὶ ἡ τυραννία!

« Ταπεινὸν κλίνομεν γόνυ πρὸ τοῦ δαφνοστεφῶς αὐτοῦ ὀκρίβαντος τοῦ συμβολίζοντος τὴν προῆθῆ ἐν Σέρραις τελεσθεῖσαν μυστικὴν θυσίαν. Σιγήσωμεν πάντες πρὸ τοῦ ὕψηλοῦ καὶ ἀοράτου αὐτοῦ μυστηρίου, σιγήσωμεν.
Τείνωμεν οὖς προσεκτικῶν, ἵνα μετὰ σεβασμοῦ ἀκούσωμεν τὴν ἀνὰ τὰ Μακεδονικὰ πεδία ἠχοῦσαν λιγυρὰν φωνὴν ἐνὸς ἔτι νεαροῦ ἀποστόλου τῆς ἐθνικῆς ἰδέας, τοῦ πολυκλαύστου ἡμῶν συμπολίτου Νικολάου.
Ἐκεῖ παρὰ τὸν Γολγοθᾶν τῶν Σερρῶν, ὅπου ἀπὸ τῆς τυραννικῆς καὶ ἀτιμωτικῆς ἀγγόνης κηρύσσεται ἡ γλυκεῖα διὰ τοὺς δούλους ἡμῶν ἀδελφοῦς ἐλευθερία, ἐκεῖ μετ' ἐμοῦ ὑψώσατε τὴν φαντασίαν σας, ἵνα ἀκούσητε τὸν ἄλλοι μὲν καὶ φυσικὸν, ἀλλὰ καὶ διαπύριον αὐτὸν κήρυκα κηρύσσοντα τὰ καταπλημμυροῦντα τὴν μεγάλην αὐτοῦ καρδίαν ἐθνικὰ αἰσθήματα.
Ζήτω ὁ Ἑλλητισμός! Κάτω ὁ Κροῦμος καὶ ἡ τυραννία!
Πόσον ἀπλαῖ καὶ συνήθει: ἀλλὰ καὶ πόσον ὕψηλα καὶ ἀκατάληπτοι εἰς ὕμᾶς λέξεις, ἐὰν λάβωμε ὑπ' ὄψιν τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον καθ' ὃν ἐλέγχθησαν αὐταὶ ὑπὸ τοῦ νεαροῦ αὐτοῦ στρατιώτου!
Ὅποιον θάρρος, ὁποῖα τόλμη, ὁποῖα ψυχραιμία, ὁποῖος ἐνθουσιασμός, ὁποῖα περιφρόνησις πρὸς τὸν θάνατον!
Ὁ ἀπαίσιος ἐκεῖνος βρόντος τῶν βρειῶν σιδηρῶν ἀλύσεων, δι' ὃν δεδεμένος ἐφέρετο εἰς τὸν Κρανίου τόπον, ἡ μυστηριώδης σιγὴ τῆς προχθεσινῆς νυκτός, ἡ τρομακτικὴ λάμψις τῶν λογγῶν τῆς ἀνάνδρου ἐκείνης νεκροπομποῦ φρουρᾶς, οἱ χλευασμοὶ καὶ οἱ ἐμπαιγμοὶ τῶν Βουλγαρικῶν τίτρωσιν, αἵτινες πρὸ ὀλίγου εἶχον ἐξέλθει ἀπὸ τὰς φωλεὰς των ἵνα κορέσωσι τὴν αἰμοχαρίαν των, ἡ θέα τοῦ εἰρηκότος μισαροῦ καὶ ἀπανθώπου βρόχου, ἡ βλοσυρὰ ὄψις τοῦ δήμιου, ἡ ἀπαγγελία τέλος τῆς πλήρους φρισατισμοῦ καὶ ὑποκρησίας θανατικῆς αὐτοῦ καταδίκης, πάντα ταῦτα οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον ἴσχυσαν ἵνα μεταβάλωσι τὸ ἀδάμαστον θάρρος τοῦ νεαροῦ αὐτοῦ Σουλιώτου, τοῦ πίπτοντος εἰς ἀνάστασιν τῶν δούλων αὐτοῦ ἀδελφῶν, ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας ἀνεπτέρωσαν τὴν φαντασίαν αὐτοῦ ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε εἰς ἄλλον κόσμον μεταρσιούμενος κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκεῖ-ην νὰ ἐκλάβῃ τὸ ἰκρίωμα ἐκεῖνο ὡς μίαν κλίμακα δι' ἧς σκιρτῶν ὡς ἔλιφος θὰ ἀνήρχετο εἰς τὴν χορείαν τῶν νεωτέρων ἡρώων τοῦ Ἑλλητισμοῦ, οἵτινες ἡγουμένου τοῦ αἰοιδίμου Μελλά με ἀνοικτάς τὰς ἀγκάλας ἀνέμενον αὐτόν.
Τοιαῦτα, ὦ ἀγγελόμορφος ψυχῇ τοῦ ἐθνομάρτυρος Νικολάου, θὰ ἐφαντάζεσσο ὅτε ἀνερχομένη τὸ ἰκρίωμα ἐβόα Ζήτω ὁ Ἑλλητισμός! Κάτω ὁ Κροῦμος καὶ ἡ τυραννία!..
Τὸ φόβητρον τῶν ἀνάνδρων ἀλλ' αἰμοχαρῶν ἀπογόνων τοῦ Κροῦμου ἐγένου καὶ τουσκικὰς ὀρδὰς μετὰ τῶν 4 μόλις συντρόφων σου ἀπεδεδυκάτισες λοιπὸν ἀπόκειται σοὶ ὁ τῆς ἀμαράντου δόξης στέφανος.
Ζήτω ὁ Ἑλλητισμός! Κάτω ὁ Κροῦμος Κροῦμος καὶ ἡ τυραννία.
Ζῆ λοιπὸν πραγματικῶς καὶ θὰ ζῆ ἐν Μακεδονίᾳ ἔσασε ὁ Ἑλλητισμός, ἐφ' ὅσον ἠχοῦσιν εἰς τὰ ὦτα τῶν ὑποδούλων ἀδελφῶν Μακεδόνων τὰ θεῖά σου ῥήματα, ἄτινα εἶναι ἱκανὰ καὶ τὰς δειλὰς ἐλάφους εἰς λέοντας νὰ μεταβάλωσι. Ζῆ καὶ θὰ ζῆ ὁ Ἑλλητισμός ἐν Μακεδονίᾳ, ἀπρὸ ὁ σπόρος δὲ ἔσπειρας ἀπ' αὐτῆς ἀκόμη τῆς ἡμέρας τοῦ ἀπαγχονισμοῦ σου ἐρριζοβόλυσσε. Καὶ ἰδοὺ αἱ μέγρι: τῆς στιγμῆς ἐκείνης δεῖλαί γλναῖ-

κις τῶν Σερρῶν ἀναπτρωθεῖσαι καὶ ὀπίσασα τὰς μπλακάς αὐτῶν χεῖρας γῆν καὶ οὐρανὸν ἐκίγησαν νὰ ἀρπάσωσιν ἀπὸ τῶν βεβήλων ἀνδρῶν τὸ ἀνδρείωμένον σῶμά σου...

Δὲν κατήγετο οὗτος ἀπὸ Διός, ἄνθρωπος ἦτο καὶ ἐξ ἀνθρώπων κατήγετο ἀλλ' ἄνθρωπος, ὁποῖος ἐκρυπτεν ὑπὸ τῆ νεανικᾶ αὐτοῦ στήθη τοιοῦτον ἐνθουσιασμὸν πατριωτικόν, ὥστε μὴ δυνάμενος καλὰ καλὰ νὰ ἀναστρέφεται μετὰ τῆς ἱστορίας, ἀνεστρέφετο μετὰ τῶν εἰκόνων τῶν ἀειμνήστων ἡμῶν ἡρώων, ἐκ τῶν ὁποίων εἶχεν ἀποτελέσει: ἐν τῇ πενιχρᾷ αὐτοῦ κατοικίᾳ ὀλόκληρον ἐθνολογικὸν μουσεῖον. Τούτους θαυμάζων, ζηλῶν, λατρεύων, μιμούμενος ἔπεσε καὶ αὐτὸς ἀξίως τῆς μεγάλης αὐτοῦ πατρίδος...

Σὺ δέ, σεβασμία μῆτερ καὶ τεθλιμμένοι ἀδελφοὶ τοῦ πολυφιλήλου Νικολάου ἐν τῇ συμφορᾷ ταύτῃ μιμήθητε τὴν Λάκαιαν ἐκείνην μητέρα, ἥτις εἰς τὸν ἀναγγειλαντα τὸν ἐν πολέμῳ θάνατον τοῦ υἱοῦ τῆς ἀπεκοίθη τὸ πολυθρύλλητον ἐκεῖνο ἀλλ' οὐ τοῦτο σὲ ἔρον ἀλλ' εἰ ἀξίως τῆς πόλεως ἐφρονεῦθη δὲν θέλω δηλαδὴ, νὰ μάθω, ἀπῆντησεν ἡ γενναία ἐκείνη μητὴρ ἐὰν ὁ υἱὸς μου ἀπέθανε: τοῦτο δὲν με μέλει, ἀλλ' ἐὰν ἀπέθανεν ὡς ἤρμοζεν εἰς Ἑλληνα. Μὴ λυπεῖσθε λοιπὸν καὶ σεις διὰ τὸν θάνατον τοῦ υἱοῦ σας καὶ ἀδελφοῦ, διότι κατ' ἀξίαν καὶ ὡς ἐλάχιστοι ἄλλοι ἀπέθανον.

Ἄλλὰ μήπως πρέπει νὰ σᾶς λυπῆ ἡ ἔλλειψις τάφου; ἀλλὰ τί προτιμότερον; εἰς πῆγος χωματός ἢ αἰ καρδιαὶ τῶν ὑποδούλων μας ἀδελφῶν αἵτινες θὰ περικλείωσιν τὸ σεπτὸν αὐτοῦ λείψανον εἰς μνήμην αἰδίων; Ἄλλως τε ἀπαίτησις ὀριστικὴ παντὸς ἥρωος εἶναι, καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτοῦ ἥρωος νὰ εἶναι ἐν ταῖς θλίψεσι.

Ἡμεῖς τέλος, πένθιμος ὀμηγεῖται, οἵτινες καθῆκον ἱερὸν ἐκτελοῦντες συνήλθομεν ὑπὸ τοῦς θόλους τοῦ ἱεροῦ τούτου ναοῦ εἰς τὸ πάνδημον αὐτὸ μνημόσυνον συνεώσαντες τὰς εὐχὰς ἡμῶν πρὸς τὸν Πλάστην ἄς δεηθῶμεν αὐτοῦ ὅπως τὴν μὲν ψυχὴν αὐτοῦ κατατάξῃ μετὰ τῶν δικαίων, ἀληστον ποιήσῃ τὴν μνήμην αὐτοῦ, κοῦφον δὲ καὶ ἐλαφρὸν νὰ καταστήσῃ τὸ σκήνωμα αὐτοῦ.

Ο ΣΑΡΑΦΩΦ

Ὁ δολοφονηθεὶς ἀρχικωματιτῆς Σόφιας

Η ΔΙΚΗ 'ΑΛΗΘΕΙΑΣ, - ΒΟΚΟΤΟΠΟΥΛΟΥ ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΙ

— Η ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΣ ΚΑΙ ΤΩΝ
ΣΥΝΗΓΟΡΩΝ.
— Η ΕΥΤΥΜΗΓΟΡΙΑ ΤΩΝ ΕΝΟΡΚΩΝ.

Ἐλπίζομεν νὰ μὴ μᾶς κἀκούουν οἱ ἀναγνώσται
μας διότι ἐπὶ τρία ἡδὴ φύλλα ἀπασχολοῦμεν τὰς
στήλας ταύτας μὲ τὴν δίκην τῆς Χαλκίδος. Δὲν
πρόκειται μόνον περὶ τῆς ἀ' Ἀληθείας ἢ ὅποια
εἶχε καθίσει εἰς τὸ ἐδῶλον τῆς κατηγορουμένης.
Ὅποτε τὸ ζήτημα εἶχε χαρακίτρα προσωποῦ.
Ἡ δίκη εἶχε προσλάβει μορφήν γεγονότος κατ' ἐξο-
χὴν πολιτικοῦ καὶ κοινωνικοῦ ἐνδιαφέροντος.

Ἐδικάζετο οὖν ἡ ἀ' Ἀλήθεια ἀλλ' ἐκείνοι
οὓς κατηγοροῦσαν ἢ ἀ' Ἀλήθεια διὰ τοῦ κατηγορη-
θέντος ἔβρουον τῆς. Ἐδικάζοντο αἱ ὑπουργικαὶ
καὶ κομματικαὶ μέθοδοι τὰς ὁποίας εἶχε κατηγο-
ρήσει καὶ επικρίνει σφοδρῶς ἡ ἀ' Ἀλήθεια, αἱ
μέθοδοι τοῦτέστι τῆς Συναλλαγῆς καὶ τὰ ὄργανα
αὐτῆς εἰς τὴν Διοίκισιν καὶ τὴν Δικαιοσύνην.

Ἡ ἐντυμηγορία τῶν ἐνόρκων ἵλαε ἔτι δικάσιως
τοὺς κατὰ τῆς Συναλλαγῆς δημοσιογραφικοὺς ἀγῶ-
νας καὶ ἵλαε ἔτι πανηγυρικῶς ἀπέδειξε τὸν δια-
καῖ πῶρον τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ νὰ παύσῃ
διοικουμένους ἢ τοὺς φθειρόμενους καὶ δολοφονούμενους
διὰ τοῦ οὐσιμῆτος τῆς Συναλλαγῆς. Πρόκει-
νὰ νὰ ἐπιζώομεν οὖν ἢ φωνῆ αὐτῆ τοῦ λαοῦ ἐπὶ τέ-
λους θέλει εἰσακομῆθῃ ἐκ μέρους ἐκείνων πρὸς τοὺς
ὁποίους ἀπευθύνεται ἐπιτακτικῶς. Ἐἴνε ἀδύνατον πλε-
ον ἀνευπεραιτέρω ὁλεθρίων συνεπειῶν νὰ περιφρο-
νῆται τὸσον ἀναισχύντως ἢ Δαϊκὴ Φωνῆ. Ἡ Φωνὴ
τότε τοῦ λαοῦ ὅ' ἀποδείχθη ἐν δλῆ αὐτῆς τῆ
μεγαλοπρεπεῖα Ὁρῆ Ἄουδ, ἢ ὅποια θέλει ἐκπύση
κατὰ τῶν κεφαλῶν τῶν ὑπευθύνων, τῶν κλειού-
των τὰ ὕα αὐτῶν εἰς τὴν Δαϊκὴν οἰμωγὴν.

Ἡ κατηγορία

Ὅταν μετὰ τὴν ἀπολογία τῶν κατηγο-
ρουμένων ἠγέρθη ἔν' ἀγορεύσει ὁ εἰσαγγε-
λεύων πρωτοδίκης κ. Τρικαῖος οἶοι ἠγήνησαν ὅτι
ἡ θέσις αὐτοῦ ἦτο ἐκτικῶς δυσχερής. Ἄλλὰ
διὰ τὸ σαθρὸν διὰ τὸ ἀνυπόστατον καὶ ἔχοντος ο-
σβαρῆς κατηγορίας καὶ ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν
ὅτι οἱ κ. Τρικαῖος διεξήγαγεν τὴν ἀπολογία τὴν
μετὰ λεπτότητος ἴμα καὶ δξυτήτος καὶ ἀξιοπρε-
πέας εἰπόν ὅσα ἔπρεπε νὰ εἴπῃ, πολλὰ τονίους,
πολλῶν ἐξάρας τὴν βαρύτητα καὶ τὸ σκάνδαλον, ἂν
τὰ γραφέντα ἦσαν ἀληθῆ, προσπαθῆσας τεχνικῶς
νὰ προσδώσῃ ὕβριστικὴν χροιάν εἰς τὰ δημοσιευ-
θέντα καὶ ἀφοῦ ἤχησε μὲ πρὸλογον τὸν ὁποῖον
ἐνέπνευσε ἢ ἀπολογία τοῦ κατηγορουμένου κ. Λα-
χανοκάρδου πρὸλογον ἐπανεικτικὸν τῆς δημοσιο-
γραφικῆς τούτου δράσεως κατέληξε μὲ θαυμασιάν ἀπο-
στροφὴν πρὸς τοὺς ἐνόρκους εἰπόν πρὸς αὐτοὺς
ὅτι αὐτοὶ—ὁ Εἰσαγγελεὺς—δὲν ἀξιοῖ δι' ἑαυτὸν τὸ
μονοπῶλιον τῆς ὁρῆς κρίσεως καὶ ὅτι πιθανὸν οἱ
ἐνόρκοι νὰ ἔχουν ἀντίθετον πρὸς τὴν ἰδικὴν τὴν
κρίσιν. Ἄλλὰ καὶ ἐπὶ—εἰπεν—ἢ ἐντυμηγορία τῶν
ἐνόρκων ἠθέλην εἶνε ἐναντία πρὸς τὴν γνώμην τὴν
θὰ εἶνε πάντοτε δι' αὐτὸν σεραστή. Κατέδειξε οὕτω
ἀληθῶς ὑψηλοφρονῶς καὶ δ.δικαίως ὁ κ. Τρι-
καῖος τὸν ἄκρον σερασμὸν ὁ ὁποῖος ὀφείλεται ἀπὸ
περιορισθῆ εἰς τὰς ἀποφάσεις τῆς λαϊκῆς Δικαιοσύ-
νης πάντοτε μὲν ἰδίᾳ δὲ εἰς δίκας, ὡς αὐτῆ τῆς
Χαλκίδος.

Οἱ ὀνυγόροι

Ἐδόθη κατόπιν ὁ λόγος εἰς τὴν ὑπεράσπισιν,
ἢν ἀντιπροσώπων οἱ ἐκ Χαλκίδος δικηγόροι κ. κ.
Εὐάγγ. Γεωργιάδης καὶ Γ. Κοσσῶνας καὶ ὁ ἐξ
Ἀθηνῶν κ. Ἄντων. Μάτεσις.

Ἀριστοτέλης τοῦ λόγου χειριστῆς, εὐγλωττος
καὶ εὐλαλός, θερμῶς τὸ ἀσθητικῶς, δυνατὸς τὴν
φρόνη ἀληθῶς ἐμπνευσμένους ἀγορητῆς ὁμίλησε
πρῶτος ὁ κ. Ε. Γεωργιάδης. Ὁ λόγος τοῦ ὑπῆρ-
ξεν ὕμνος πρὸς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ τύπου καὶ πρὸς
τὴν ἐλευθερίαν τῆς λαϊκῆς Δικαιοσύνης. Ὑψωσε
καὶ ὑψώθη μετὰ τοῦ θέματος. Ἐφώτισε. Ἐθέ-
μασε. Ἐπείσε. Σνήρησε.

Ἀνυπόμειθα διότι τοῦ ἀληθινοῦ τούτου λογοτε-
χνήματος καὶ ὑπὸ τὴν ἐποπὴν τοῦ σθένους τῶν
ιδεῶν καὶ τῆς γλαφυρότητος τοῦ ὕψους δὲν δημο-
σιεύσωμεν ἢ ὠχρᾶν μόνον τὴν εἰκόνα τοῦ προλόγου
ἐξ ὅσων τὴν οἰκίμην ἐκείνην κατέστη δυνατὸν νὰ
συγκρατήσωμεν.

Ὁ κ. Γεωργιάδης ἐν προλόγῳ εἶπε περίπου
τὰ ἐξῆς.

Σὰς περιβάλλει κύριοι Ἐνόρκοι διὰ μεγάλης
τιμῆς σήμερον ἢ Ἑλληνικὴ Πολιτεία ἀναθέ-
τουσα εἰς τὴν κρίσιν καὶ τὴν συνείδησιν ἡμῶν
τὴν ὑπόθεσιν ταύτην καὶ ἀναμένει ὅπως ὁ Ἑλ-
ληνικὸς λαὸς ἐναγωνίως προσδελῶται εἰς τὴν
αἴθουσαν ταύτην νὰ διαγῆθῃ ἂν ἡ Δικαιοσύνη,
ὁ ἀκρογωνιαίος οὗτος λίθος παντός ἐνοουμέ-
νου Κράτους ἵσταται εἰς τὸ ὕψος τῆς θέσεώς
της. Εἰς ἀρχηγὸς τῆς Δικαιοσύνης ἀφ' ἐνός
ὡς μνηυτῆς ἐγκαταλείπει τὸν ὑπουργικὸν θώ-
κον καὶ προσέρχεται πρὸς ὑμᾶς ἐξαίτουμένος
τὴν ἐπανάρθωσιν τῶν προσδληθέντων δικαίων
του, καὶ δύο δημοσιογράφους ἀφ' ἐτέρου, δύο
ἀπλοὶ μὲν ἀλλ' ἐντιμὸι πολῖται κάθηται εἰς
τὸ ἐδῶλιον τοῦ κατηγορουμένου μὲ στερεὰν
τὴν πεποιθισιν, ὅτι εἰς τὴν χώραν ταύτην,
ἐνθα ὁ πολιτισμὸς ἐγεννήθη καὶ ἐμεγαλύνθη,

ἐνθα τὸ πρῶτον ἀνεγνωρίσθησαν τὰ δικαιώματα
τοῦ ἀνθρώπου, ἢ ἰσότης τῶν ἀτόμων ἀπέναντι
τῆς Πολιτείας θὰ εἶνε πάντοτε τὸ ὑψηλότερον
δῶγμα τοῦ εὐγενεστέρου τῶν λαῶν.

Ἄλλὰ κύριοι Ἐνόρκοι ἐξετάζοντες τὰ ζη-
τήματα ταῦτα καὶ ἀφ' ὑψηλότερας σκοπίας θὰ
εὐρωμεν ὅτι ἐνῶ ἀφ' ἐνός προσέρχεται ὡς μνη-
υτῆς ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, ἀφ' ἐ-
τέρου πάλιν ὄπισθεν τῶν κατηγορουμένων δη-
μοσιογράφων, ἀνυψοῦται μία ἰδέα μεγάλη, ἢ
ἰδέα τοῦ τύπου, μὴ ἐμφανίζομένη πλέον ἐν τῇ
ὑψηλῇ καὶ μεγάλῃ ιδιότητι τοῦ κρινόντος,
ἀλλ' ἐν τῇ μικρᾷ τοῦ κρινόμενου. Τὸν Τύπον
λοιπὸν τὸν Ἑλληνικόν, τὴν ἀφηρημένην ταύ-
την ἰδέαν δικάζετε σήμερον ἐν τῷ προσώπῳ
τοῦ Λαχανοκάρδου καὶ Ἀδάμ, τῶν δύο κατηγο-
ρουμένων δημοσιογράφων, καὶ μὴ λησμο-
νεῖτε ὅτι μία καταδικαστικὴ ἀπόφασιν δὲν θὰ
βαρύνῃ μόνον τοὺς κατηγορουμένους, ἀλλὰ θ'
ἀποτελέσει προσέτι καὶ πλήρη ἀνίρρασιν τῆς
ἐλευθερίας τοῦ λόγου καὶ τοῦ ἐλέγχου τῆς ἀ-
ρετῆς ἐκείνης τῆς διακρίσεως τοὺς γέναιους
καὶ ἐλευθέρους λαούς, τῶν ταπεινῶν καὶ δού-
λων...

Ἡ ἀγορευσις τοῦ κ. Μάτεσις

Μετὰ τὸν κ. Γεωργιάδην ἔλαβε τὸν λόγον ὁ
ἐκ τῶν μᾶλλον ἐγκρίτων δικηγόρων τῶν Ἀθη-
νῶν καὶ συμπαθῆς πολιτεύμενος Σύρου κ. Ἄν-
τωνίους Μάτεσις. Ἡ ἀγορευσις του μετέβαλε τὸ
δικανικὸν εἰς πολιτικὸν βῆμα, ὅπῃθεν κεραυνοὶ
ἀληθῶς ἐβρόντησαν καὶ ἀστραπαὶ ἔλαμψαν. Δὲν
κατεράκωνεν ἀπλῶς ἀλλὰ καὶ ἀνηλῶς ὁ κ.
Μάτεσις τὴν κατηγορίαν ἀλλὰ καὶ ἐξετόξευσε
κατηγορητῆριον καθ' ὅλης τῆς ἐνεργείας ἢ μάλ-
λον τῆς ἀδρανείας τῶν ἀρμοσίων πρὸ τῶν σκαν-
δαλῶδων γεγονότων, ἀπὸ τὰ ὅποια ἐβόα ὅλη
ἡ Σύρος. Ὁ κ. Μάτεσις ἐσηεν ἀληθῶς στιγμῆς
ἐξαισίας ἐμπνεύσεως καὶ ἢ ἀπερίφρατος καὶ
θαρραλέα καὶ εὐθὺ βάλλουσα εἰς τὸν σκοπὸν
γλώσσα του εἰς τὰς θυμασίας ἐκείνας πρὸς τοὺς
ἐνόρκους ἀποστροφῶς ἐνεποίησεν βρυχάτην αἰ-
σθησιν καὶ ἀπέδειξε ὅχι μόνον τὴν νομικὴν
δεινότητα ἀλλὰ καὶ τὸν πολιτικὸν νοῦν τοῦ εὐ-
γλώττου ἀγορητοῦ.

Ὁ κ. Μάτεσις εἶπε περίπου τὰ ἐξῆς :

Τὴν ἐλευθερίαν τοῦ τύπου τὴν ἀποτελοῦσαν
μῖαν ἀπὸ τὰς θεμελιώδεις βάσεις τῶν συνταγμα-
τικῶν πολιτευμάτων ἐξηγάλασαν οἱ λαοὶ διὰ τῆς
ἐγγυήσεως, τῆς ὅποιαν παρέχει ἐν περιπτώσεσι
καταδιώξεως ἢ ἀνεπηρέαστος ψήφος τῶν ὀρκω-
τῶν δικαστηρίων. Εἶνε φαινόμενον ἀναμειβή-
τητον ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν λαῶν ὅτι ἐκείντοτε ἢ
ἐκτελεστικὴ ἐξουσία τῆν πρὸς ἀξίτησιν τῆς
ἐαυτῆς δυνάμεως καὶ διὰ τοῦτο μοιραίως φέρε-
ται πρὸς περιορισμὸν τοῦ κατ' αὐτῆς ἀσκουμέ-
νου ἐλέγχου. Καὶ ἐν τῶν ὀπλων αὐτῆς εἶνε ἢ
δικαστικὴ καταδίωξις, ἐλαὶ ὅπου δύναται νὰ
συγκυβώσῃ τὰ ὄρια τοῦ ἐλέγχου καὶ τῆς προσ-
βολῆς τῆς τιμῆς. Ἡ περὶ τῶν λαῶν ἀνεῦρε
τὸ τρωτὸν τοῦτο σημεῖον καὶ ἔγνω ν' ἀπαίρησθῇ
ἐπὶ τῆς περιπτώσεως ταύτης τὸ δικαίωμα τῆς
κρίσεως ἀπὸ τῶν τακτικῶν δικαστῶν καὶ νὰ δια-
τηρήσῃ εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ τοῦ λαοῦ, δικάζον-
τος διὰ τὸ ἐνός κριτῶν. Ἄλλὰ μὴ λησμονώμεν,
κύριοι ἐνόρκοι, ὅτι τὸ ἔτερον τοῦτο θεμέλιον
τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν, τὸ ὀρκωτικὸν σύστημα,
ὑφίσταται καὶ ἐμπεδουῖται μόνον διὰ τῆς διατη-
ρήσεως τῆς φωνῆς τοῦ τύπου καὶ ἀρρήκτως
πρὸς ταύτην συνέχεται. Οἱ ζητούντες παρ'
ὑμῶν νὰ καταπιῆθῃ τὴν φωνὴν ταύτην, εἶνε
ὡς νὰ σᾶς ἐξήτουν ν' αὐτοκτονήσητε. Οἱ συν-
ταγματικοὶ θεμοὶ, ἐν οἷς μία τῶν πρώτων θέ-
σεων κατέχει τὸ ὀρκωτικὸν σύστημα θέλουσιν
ἐκμισθῆ εὐθὺς ὡς ὁ ἐλέγχος τῆς δημοσίας
γνώμης ἐκλείψῃ. Καὶ ἐάν ἐπὶ μίαν ἐδομάδα
αἰσῆσθ τὸ στόμα τοῦ τύπου τὴν ἐπομένην ἐδο-
μάδα θ' ἀφαιρέθῃ ἢ ψήφος ἀπὸ τὰς χεῖρας
ὑμῶν.

Ἐν τῇ παρούσῃ δίκῃ παρεκχολλησάμεθα μετὰ
προσοχῆς τὴν ἐξέλιξιν τῆς διαδικασίας καὶ ὁμο-
λογῶ ὅτι αὐτὴ δὲν μοι ἐγέννησε παρὰ μόνον
ἀπορίας. Σεραὶ σφαλμάτων ἐν τῇ διεξαγωγῇ τῆς
ὅλης ὑπόθεσεως ἀπέτρεψε τὴν δικαιοσύνην ἀπὸ
τῆς φυσικῆς ὁδοῦ καὶ ἐσημύοντες μίαν δίκην
ἢ ὅποια ἐπιτρέψατέ μοι τὴν φράσιν, οὐδένα εἶ-
χεν ὑποστατὸν λόγον ὑπάρξενος.

Δύο κύριοι ἐν Σύρῳ, συγγενεῖς ἐνός δικαστοῦ
διαδίδουσι ἀνὰ τὰς ρύμας καὶ τὰς ἀγυῖας, ὡς
ἐξηκριβῶθη ἐκ τῆς ἀποδεικτικῆς διαδικασίας,
ὅτι κατέχουσιν εἰς χεῖρας τῶν ἐπιστολῶν τοῦ
ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης πρὸς τὸν δικαστὴν
ἐκείνον δι' ἢς συνιστάται αὐτῷ ἰδικιτέρως δι-
καστικὴ ὑπόθεσις, ἐφ' ἢς εἶνε διορισθῆ εἰρηγη-
τῆς. Δὲν θέλω νὰ ὑποστηρίξω ὅτι ἢ ἐπιστολὴ
αὐτῆ ὅπως ἐστάλη ἰδίᾳ δὲν ἀπεδείχθη τοῦτο
καὶ πιστεύω δὲ καὶ ἐγὼ κατὰ τὴν ἰδικὴν μου
κρίσιν ὅτι πράγματι δὲν ἐστάλη τοιαύτη. Ἐν
τούτοις ἢ ἀποδοξίμενη τῷ ὑπουργῷ πρᾶξις ἢ ὁ
βαρυτάτη. Συνεθέσαμεν ἐν Ἑλλάδι νὰ πιστεύω-
μεν τὰ πάντα, νὰ μὴ δυσπιστῶμεν πρὸς οἰανδῆ
ποτε παρανομίαν ἢ κατάχρησιν ἀλλὰ διὰ τοῦτο
δὲν ἐπαται εἰς ἐφάσασιν εἰς τὸ σημεῖον τοῦ
δὲν μὴ διακρίνωμεν τὸ ἐννομεν ἀπὸ τοῦ παρανό-
μου καὶ νὰ θεωρῶμεν ὡς φυσικὰ καὶ ἐπιτρεπο-
μένας καὶ αὐτὰς τὰς σεβαστώτατας τῶν παραβά-
σεων. Ποῖα ἢ ἐνέχειται τοῦ προσδληθέντος ὑπουρ-
γοῦ καὶ τῆς δικαιοσύνης ἐπὶ τῆς περιπτώσεως
ταύτης; Κατεδιώχθησαν ἄρα ἐπὶ συκοφαντία
ἢ διαδίδουσι τὴν εἰδησιν καὶ ἐπιδεικνύοντες μάλ-
ιστα τὸν φάκελον μὲ τὴν ἐπικεφαλῆα τοῦ
Γραφείου τοῦ ὑπουργοῦ ὅπως ἐκ τῆς διαδικα-
σίας ταύτης ἀποδείχθη τὸ ἀνυπόστατον τῆς
ἀποδοθείσης πράξεως καὶ φωτισθῇ ἢ κοινωνία;

Ὁδῶμας ἢ διάδοσις ἐμεινεν ἀνεξέλεγκτος καὶ
ἢ κοινὴ φήμη ἐπέτελεσε τὸ ἀναπόφευκτον ἔρ-
γον τῆς. Πρῶτον σφάλμα.

Ἄλλ' ὑπάρχει καὶ δεύτερον ἔτι σοβαρώτερον.
Εἶνε πλέον ἢ ἀποδεικνύμενον ὅτι μία οἰαδῆποτε
ἐπιστολὴ ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ ὑπουργοῦ ἐστάλη
πρὸς τὸν δικαστὴν διότι οὕτως καὶ ἀπῆντησε
πρὸς τὸν ὑπουργόν. Ὁ ὑπουργὸς λαβὼν τὴν
ἀπάντησιν ἠπόρησεν ὡς ὁ ἴδιος λέγει ἐν τῇ
καταθέσει του καὶ ἐν τῇ κοινοβουλευτικῇ ἐπὶ
τοῦ ζητήματος ἀγορεύσει του καὶ ἀφοῦ ἐκ τῆς
συνομιλίας μετὰ τοῦ δικαστοῦ ἔμαθε περὶ τίνος
πρόκειται ἐθεώρησε τὴν ἐπιστολὴν ὡς πλαστὴν
κατήγγειλε τὴν πρᾶξιν καὶ ἐζήτησε τὴν κατά-
σχεσιν αὐτῆς. Ἄλλ' ἢ ἐπιστολὴ δὲν εὐρήθη
ἐξαφανισθεῖσα τυχαίως κατὰ τὴν ἐξήγησιν, ἢ
ἔδωκεν ὁ δικαστῆς. Εἶτε ἐπρόκειτο περὶ πλα-
στότητος τῆς ὑπογραφῆς εἶτε περὶ καταχρήσεως
τῶν ἐκ τοῦ ὑπουργικοῦ γραφείου προερχομένων
ἐγγράφων, ὑπῆρχεν ἐνταῦθα μία κολάσιμος πρᾶ-
ξις. Ἡ ἀπόδειξις ἢ ἐξαφανισθῆ τῆς ἐπιστολῆς; δὲν
ἦτο λ' γος κωλύων τὴν πρὸδον τῶν ἀνακρίσεων.
Καὶ ἐν τούτοις ἢ δικαιοσύνη ἀνεκοψε τὸν ὁρό-
μον τῆς καὶ ἢ ἀνακριτικὴ ἐνέργεια ἐσταμάτη-
σεν ἀσκεσθεῖσα εἰς τὴν ἀπώλειαν τῆς ἐπιστο-
λῆς. Ἡ κοινωνία δὲν ἐφωτίσθη.

Ποῖον τὸ ἀποτέλεσμα τῶν σφαλμάτων τού-
των; Ὅτι ἢ εἰδησις ἐμεινεν εἰς τὴν κρίσιν
πολλῶν ἀνθρώπων ὡς πιθανή. Βεβήτως δὲν εἶνε
τι: ὅτι ὅπως νὰ διαφεύσῃ διαρκῶς πᾶσαν διά-
δοσιν καὶ πᾶσαν κακοδόξου σπερμολογίαν. Ἄλλ'
ὅταν αἱ διειδόμενες λάβωσι τοιαύτας διαστάσεις
σκανδαλοῦ, ὡς ἢ κροῦσα, οἱ κατέχοντες θέσεις
δημοσίας ὑπέχουσιν ἀπέναντι τῆς κοινωνίας τὴν
εὐθύνην καὶ τὸ καθῆκον ν' ἀποκαλύπτωσι διὰ
τῆς νομίμου ὁδοῦ τὴν ἀλήθειαν. Καὶ ἐφ' ὅσον
τοῦτο δὲν ἐγένετο, ὁ τυχὸν πιστεύσας καὶ ἀνα-
γράφας καὶ χαρακτηριστῆρας τὴν πρᾶξιν δὲν δύνα-
ται νὰ θεωρηθῆ ἀξιοκατάκριτος, διότι τὰ μέσα
τῆς ἐκκαθάρσεως τῆς ἀληθείας δὲν εἶνε προσιτὰ
εἰς πάντα πολίτην καὶ πάντα δημοσιογράφον,
ἀλλὰ μόνον εἰς τὴν δικαστικὴν ἐξουσίαν.

Καὶ οὕτως ἐφάσασαμεν εἰς τὸ τρίτον σφάλμα,
νὰ καταδιώχεται ἐπὶ προσβολῇ τοῦ ὑπουργοῦ
ὁ δημοσιογράφος ὁ ἀναγράφας εἰδησιν, εὐρισκο-
μένην εἰς τὰ στόματα μιᾶς ὀλοκλήρου κοινωνίας
καὶ ἐλέγχος τὴν πρᾶξιν ἐπὶ τῇ προϋποθέσει τῆς
ἀληθείας αὐτῆς. Ἄλλὰ μὰς λέγουσι, δὲν πρό-
κειται ἐνταῦθα περὶ ἀπλοῦ ἐλέγχου, ἀλλὰ περὶ
παραβάσεως τῶν ὀριῶν τῆς εὐσημοσύνης. Εἰς
τοῦτο ἔχω ἀντίθετον γνώμη. Ἐν τῷ κατηγο-
ρουμένῳ ἄσχετῳ δὲν περιέχονται οὔτε ὀνειδιμοί,
οὔτε ἐξουβρίσεις, ὑπάρχει μόνον ἀπλοῦς χαρακτη-
ρισμὸς τῶν γεγονότων. Ὁ νομοθέτης ἀπειτῶν
ὅπως ὁ ἐλέγχος τῶν κυβερνητικῶν πράξεων γί-
νηται εὐσημῶς, βεβαίως δὲν ὑπῆρχε τόσον
εὐτελής ὡστε νὰ φοβῆται τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν
κυριολεξίαν καὶ νὰ ἐπιζῆ τὰς περιφράσεις. Τὸ
ζήτημα τοῦ τρόπου, καθ' ὃν θ' ἀσκηθῇ ὁ ἐλέγ-
χος ἂν διὰ φράσεων λεπτῶν καὶ ἀβρῶν ἢ δι'
εὐθείας πλήξεως ἐπὶ τὸν σκοπὸν εἶνε ζήτημα
ἰδιοσυγκρασίας. Ὑπάρχουσιν ἐν τῇ γρῶφῃ
καὶ τῷ λόγῳ οἱ κρυφίως καὶ οἱ ζυτιάνοντες
τὰ καταπότια, ὑπάρχουσιν καὶ οἱ εὐθείς καὶ
ἀκαμπτοὶ οἱ μὴ συνθηκολογούντες. Καὶ ὁ νομο-
θέτης βεβαίως δὲν ἠθέλησε νὰ δώσῃ ὑποδείγματα
ἔργου. Ἀπῆρτησε νὰ λείπωσιν ἐκ τοῦ ἐλέγχου
οἱ ὀνειδιμοί καὶ τοιοῦτοι δὲν ὑπάρχουσιν ἐν
τῷ κατηγορουμένῳ ἄσχετῳ.

Ἄλλὰ τὸ ἔτι παραδοξότερον εἶνε ἢ καταδιώ-
ξις τοῦ ἐτέρου τῶν κατηγορουμένων, τοῦ Ἀδάμ.
Οὐδὲν ἀπεδείχθη κατ' αὐτοῦ ἐκ τῆς διαδικασίας.
Ἄλλ' ἄς δεχθῶμεν ἀληθῆς τὸ γεγονός ὅτι ὄν-
τως ἔγραψεν οὕτως ἐπιστολὰς ἐκ Σύρου εἰς τὸν
Λαχανοκάρδην ἀναγγέλλων αὐτῷ τὰ γεγονότα
τῆς ἡμέρας καὶ ὅτι ἐν μιᾷ τῶν ἐπιστολῶν τού-
των μετέδωκεν αὐτῷ τὰς κυκλοφορούσας εἰδη-
σεις. Ἀποτελεῖ ἢ πρᾶξις αὐτὴ τὸ ἀδικημα τῆς
ἐξουβρίσεως καὶ δι' αὐτὸ τοῦτο; Ἐφάσασαμεν
Ἐφάσασαμεν ἄρα εἰς ἐποχὴν λογοκρισίας τοιαύ-
τους ὡστε ὁ ἐπαναλαμβάνων εἰδησεις κυκλοφο-
ρούσας καὶ διασταυρούσας εἰς μίαν ὀλοκλήρου
πόλιν νὰ θεωρηθῆ ἀξιοβλαβῆ καὶ δι' συνένοχον
τοῦ ἀναγράφου τὰς εἰδησεις δημοσιογράφου;

Πρόκειται ὡς βλέπετε, περὶ σεραῖς περιέργων
πραγματικῶν ἀναιμικῶν παρεξήγησεων αἰ ὅποια
ἔδωκαν κατ' ἀνάγκην τὸν ἰδιόμοτον χαρακτηρισμὸν
εἰς τὴν σημερινὴν δίκην τοῦ νὰ λησμονώμεν ὅτι
κατηγορεῖται ὁ δημοσιογράφος καὶ νὰ ἔχωμεν
οὕτως εἰπεῖν κατηγορούμενον αὐτὸν τὸν ὑπουρ-
γὸν χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ οὐδεὶς πρὸς τοῦτο βᾶτι-
μος λόγος.

Καὶ διὰ τοῦτο ἐπανερχομαι εἰς ὅτι εἶπον ἐν
ἀρχῇ. Τὸ ὀρκωτικὸν σύστημα εἶνε ὁ ὑπέρτατος
ρυθμιστὴς πάσης ἐν τῷ ἐδάφει τούτῳ ἀνωμαλίας
καὶ θὰ ἐπαναφέρῃ σήμερον τὰ πράγματα εἰς τὴν
κανονικὴν αὐτῶν τροχίαν. Κέκληται νὰ δικάσῃ
καὶ ὄχι νὰ πλήξῃ. Ἡ δικαιοσύνη παρίσταται
κρατούσα εἰς τὴν μίαν χεῖρα αὐτῆς τὸν ζυγὸν
εἰς τὴν ἐτέραν τὸ ξίφος. Ἡ δικαιοσύνη εἶσθε
ὑμεῖς κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην. Προσέξατε μὴ
πέσῃ ποτὲ ἀπὸ τὰς χεῖρας ὑμῶν ὁ ζυγός, διότι
τὸ ξίφος τότε θὰ σᾶς τὸ ἀρπάσωσιν ἀμέσως οἱ
ἰσχυροὶ τῆς ἡμέρας καὶ θὰ τὸ χρησιμοποιοῦσιν
ὡς φάσανον δι' οὐ θὰ πλήξωσι τὰς λαϊκὰς
ἐλευθερίας καὶ μετ' αὐτῶν τὴν πατρίδα.

Μετὰ τὸν κ. Μάτεσιν ὀλίγα ἀλλὰ σαφῆ καὶ
ἐντονα καὶ μετὰ πολλῆς δυνάμεως εἶπεν ὁ τρί-
τος τῶν συνηγόρων κ. Κοσσῶνας καὶ οἱ ἐνόρκοι
ἢποσυσθέντες ἐξέδωκαν τάχιστα τὴν ἀθωωτικὴν
ἐτυμηγορίαν ἐν μέσῳ τῶν χειροκροτημάτων
τοῦ ἀκροατηρίου.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΣΤΑΦΙΔΙΚΩΝ ΕΓΓΥΗΣΕΩΝ ΔΗΛΩΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΥ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΠΡΟΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΣΤΑΦΙΔΟΣ

Κατόπιν τῶν τελευταίων ἐν τῇ Βουλῇ συζη-
τήσεων ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν χρηματικῶν ἐγ-
γυήσεων τῆς εἰαγωγῆς, καθ' ἃς ἢ ἡμετέρα Ἐ-
ταιρεία παρεστάθη ὡς ἐπιθώκουσα νὰ ἀσπερισθῇ
τὰς ἐγγυήσεις ταύτας καὶ μάλιστα ὡς ἐπιτυ-
χοῦσα τοῦτο διὰ τῆς γνωστῆς παρενθέσεως τοῦ
πρὸς τὴν Κυβέρνησιν σχετικῆς ἐγγράφου τῆς,
ἠθέλομεν παραλείψῃ στοιχειώδεις καθήκον πρὸς
αὐτὴν τὴν σταφιδοπαραγωγὴν ἐὰν μὴ ἐδίδομεν
ἐξηγήσεις περὶ τῶν σχετιζομένων πρὸς τὸ ζη-
τήμα τούτου γεγονότων, τὰ ὅποια, ἀτυχῶς, οὐ
μόνον δὲν ἐξετέθησαν ἐν τῇ πραγματικότητι αὐ-
τῶν, ἀλλὰ καὶ διεστράφησαν πολλαχῶς.

Εἶνε γνωστὸν, ὅτι ἐν ἀρχῇ τοῦ τρέχ. στα-
φιδικοῦ ἔτους, ὡς ἐκ τῆς ἐντελεύς ἐλλείψεως
δελτιῶν παρακρατήσεως, ὑπῆρξε πλήρης καὶ
ὕλική ἀδυναμία νὰ ἐξευρεθῶσι τὰ διὰ τὰς πρώτας
ἡμέρας τῶν φορτώσεων ἀπαραίτητως ἀναγκαῖα
τοιαῦτα καὶ ἠπειλεῖτο ἢ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἀ-
ναβολὴ τῆς ἐνάρξεως τῶν φορτώσεων, ἡτις, ἐ-
περχομένη, ἤθελε σπουδαίως παραλάψῃ τὰ
συμπερὸν τὰς σταφιδοπαραγωγῆς, ὡς ἐκ τῆς
ἀνωμαλοῦ καταστάσεως, ἢν θὰ ἐδημιούργη, ἐν-
θεν μὲν ἢ ἐπιστρώσεως τοῦ ὄσημεραι συκομι-
ζομένου προϊόντος, ὅπερ δὲν θὰ ἦδύνατο νὰ εὐρῆ
διεξοδὸν καὶ θὰ

ἐκ τῆς ὑποθέσεως ταύτης κέρδη, θὰ ἐδέχτο καὶ πάλιν νὰ διατεθῇ οὐχὶ ὑπὲρ ἐκείνης, ἀλλ' ὑπὲρ οὐδὲ ποτε ὡφελίμου τῆς σταφυλοπαραγωγῆς σκοποῦ, πᾶν ἐκ τῶν ἐγγυήσεων προκύβον κέρδος, μετ' ἀφαίρεσιν τοῦ ἰσοτίμου τοῦ παρακρατήματος τοῦ ὁποίου ἤθελε στερηθῆ.

Ἄλλ' ὡς πρὸς τὸ τελευταῖον τοῦτο σημεῖον, τοῦ προσδιορισμοῦ δηλονότι τοῦ ἰσοτίμου τοῦ παρακρατήματος, ἡ Ἐταιρία περιτλήθεν εἰς διαφωνίαν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, διότι αὐτὴ ἤγνοε νὰ διατιμηθῇ τοῦτο καθοριζόμενον κατὰ ἀρχὴν εἰς μόνον δρ. 33 κατὰ χιλιάλιτρον, ἐπὶ τῇ γενομένῃ δὲ παρατηρήσει ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας ἐδῆλωσεν, ὅτι δίκαιον περαιτέρω νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν τὸ ὄφελος, ὁπερ ἡ Ἐταιρία ἐκ τῆς συμμετοχῆς τῆς εἰς τὴν Οἰνοπνευματικὴν Ἐταιρίαν δικαιούται νὰ λάβῃ, δὲν ἀνεγνώριζε δὲ ἡ Κυβέρνησις τὴν γνώμην τῆς πλειψηφίας τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Ἐταιρίας ἀξιούσης, ὅτι τὸ ἐπιστρεπτόν κέρδος συνίστατο εἰς δρ. 25 κατὰ χιλιάλιτρον, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ὅσον ποσὸν σταφίδος δὲν ἤθελεν εἰσαχθῆ εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς Ἐταιρίας εἰς ἀντικατάστασιν τῶν ἐγγυήσεων, ἡ Ἐταιρία εἰς ἀντικατάστασιν τῶν ἐγγυήσεων, ἡ Ἐταιρία εἰς ἀντικατάστασιν τῶν ἐγγυήσεων, ἡ Ἐταιρία εἰς ἀντικατάστασιν τῶν ἐγγυήσεων...

Ἐν τούτοις, ἐπειδὴ ἡ Ἐταιρία ἡμῶν, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν ὅτι περὶ τὰ 20 καὶ πλεον, ἑκατομμύρια ἐνετικῶν λιτρῶν κατωτάτης ποιότητος σταφυλοπαραγωγῆς εὐρίσκονται ἀκόμη ἀδιάθετα, ἐφρόνει, ὅτι διὰ τούτων ἤθελεν ἀναμφιβόλως ἀντικαταστήσῃ ἐξ ὁλοκλήρου οἱ χρηματ. ἐγγυήσεις, τῶν κατόχων τοιοῦτου πράγματος μελλόντων λίαν προθύμως νὰ ἐπωφεληθῶσι τῶν δρ. 140 ἀγορῶν δελτίων ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας, παρέστησεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὅτι ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου κατήντα ἀκαδημαϊκῆ ἐντέλει καὶ ὅτι πρακτικώτερον ἦτο νὰ ἀναβληθῇ ὁ ὁριστικὸς διακανονισμὸς τοῦ θέματος τούτου μετὰ τὴν 15ην Ἰουνίου, ὅποτε δὲν θὰ ἐγενῆτο κἂν τὸ ζήτημα, ἐὰν ἐν τῷ μεταξύ ἀνελαμβάνοντο αἱ ἐγγυήσεις, ἡ δὲν θὰ εἶχε μεγάλην σημασίαν, ἐὰν ἀτήμανον μόνον ποσὸν ἐγγυήσεων ἀπέμενε νὰ εἰσελθῆς τῆς Ἐταιρίας.

Τὴν παρατήρησιν ταύτην τῆς Ἐταιρίας λαβούσα ὑπ' ὄψιν ἡ Κυβέρνησις ἐδῆλωσεν, ὅτι ἐμμένει εἰς τὴν γνώμην αὐτῆς ὡς πρὸς τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ἐπιστρεπτοῦ ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας κέρδους, ἀποκρούουσα τὴν ὡς πρὸς τὸ σημεῖον τοῦτο γνώμην τῆς Ἐταιρίας, δέχεται δὲ τὴν ἀναβολὴν πάσης ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος ἀποφάσεως, ἀφοῦ ρητῶς ἤδη ἐδῆλωσεν ἡ Ἐταιρία, ὅτι οὐδὲν ἐκ τῶν ἐγγυήσεων ἐννοεῖ νὰ πραγματοποιήσῃ κέρδος, πιθανώτατα δὲ τὸ ζήτημα δὲν θέλει παντάπασιν γεννηθῆ, ἐὰν, ὡς προσδοκᾷ ἡ Ἐταιρία, ἀναληφθῶσιν ἅπαντα αἱ κατατεθειταὶ ἐγγυήσεις.

Ἄλλ' ἐν ὅσῳ διεξήγοντο αἱ διαπραγματεύσεις αὐταί, πολλάκις, ὡς ἦτο φυσικόν, μετεβλήθη ἡ δικτύωσις τῶν σχεδίων τῶν ἐγγράφων, ὅταν δὲ, ἀπορασιθεύσας τῆς ὡς ἄνω ἀναβολῆς, συνετάχθη τὸ ἀπὸ τῆς Δεκεμβρίου ε. ἔ. ἔγγραφο τῆς Ἐταιρίας, συναρμολογηθὲν καὶ διασκευασθὲν ἐν βίᾳ ἐκ προηγουμένων σχεδίων, περιελήφθη ἐν αὐτῷ καὶ ἡ περὶ τῆς τοσοῦτος ἐγένετο λόγος περὶ ἐπιβίαις, ἐκ παραδρομῆς τοῦ ἀντιγράφου, ὅστις ἠβλήθησαν οὕτω νὰ καθορισθῇ εἰς τὴν συνίσταται τὸ παρακράτημα τῆς Ἐταιρίας, ὅτι δηλ. τούτο ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ εἰς εἶδος φόρου εἰς 150% καὶ τῆς εἰσφορᾶς εἰς 200% κατὰ τὸ ἄρθρον 6 § α' τῆς Συμβάσεως, τοῦ ἔν ἔγγραφου τῆς Ἐταιρίας, ἐστὶν ἐπιβίαιον ὑπ' ὄψιν τὸ κείμενον τῆς Συμβάσεως, ἐστὶν ἐπιβίαιον ὑπ' ὄψιν τὸ κείμενον τῆς Συμβάσεως, ἐστὶν ἐπιβίαιον ὑπ' ὄψιν τὸ κείμενον τῆς Συμβάσεως...

Διὰ τοῦτο καὶ ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος, εὐθύς ὡς τὸ πρᾶγμα ἐγένετο εἰς αὐτὸν γνωστόν, ἐσπευσε νὰ διαγράψῃ ἐν περιθώριῳ τοῦ ἐγγράφου τὴν παρενθεσίαν ταύτην. ἤτις, ἄλλως τε, καὶ ἂν δὲν διεγράφετο καὶ διετηρεῖτο ἐν τῷ ἐγγράφῳ, οὐδεμίαν θὰ εἶχε σπουδαιότητα, διότι δὲν ἐπιπροκειτο κἂν περὶ προ-άσεως ἀλλὰ περὶ λανθασμένης καὶ ἀσθένους πρὸς τὸ ἐκκρεμὲς ζήτημα παραπομπῆς, τοῦ ὁποίου ζητήματος ἡ ὁριστικὴ λύσις ἀνεβλήθη μετὰ τὴν 15ην Ἰουνίου 1908. Ἡ ἡμέτερα Ἐταιρία, προβαίνουσα εἰς τὴν παροῦσαν δὴλωσιν πρὸς διαφώτισιν τῶν σταφυλικῶν πληθυσμῶν, θεωρεῖ, ὅτι καὶ ἐν προκειμένῳ ἐπέτελεσε πλήρως καὶ εὐθέως τὸ πρὸς αὐτοὺς καθήκον αὐτῆς, ἐκφράζει δὲ τὴν βαθύτατην αὐτῆς θλίψιν, ἐπὶ τῇ παρατηρούμενῃ συστηματικῇ παρασθεσί, τῇ καταβαλλομένῃ ἀπὸ τίνος, ὅπως παρασθεθῇ ὡς πρὸς μὴδὲν ἄλλο ἀποβλέπουσα ἢ πρὸς ἐξυπηρέτησιν ἰδίων κερδοσκοπιῶν καὶ ὡς ἀσκολοῦσα ἀντιθετὸν πρὸς τὰ συμφέροντα τῆς παραγωγῆς πολιτικῆν.

Ἐν Ἀθῆναις, τῇ 21 Δεκεμβρίου 1907.
Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον
Ζ. Κ. Μάτσας, Ἰωάννης Εὐταξίας,
Δημ. Γεωργιάδης, Δημ. Ἠλιόπουλος,
Νικόλ. Μισούλης, Διονύσιος Στεφάνου,
Στέφ. Φραγκιάδης.

ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ

Τὴν ὠραιότητα καὶ τὴν χρομὸν τῶν ἁγίων αὐτῶν ἡμερῶν ἦλθε νὰ σκιάτῃ καὶ τὰ ῥάξῃ τὸ τὴν ἡμέραν τῶν Χριστοῦ, ἐκράγεν ἐκκλησιαστικὸν σκάνδαλον εἰς τὴν κοινότητα τοῦ Στοιμίου τῆς Κορινθίας, περὶ οὗ γνωρίζουσιν ἀρκετὰ οἱ ἀναγνώσται τῆς «Ἀληθείας». Αἱ ἰκεσίαι τῶν κατοίκων καὶ πρὸς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην καὶ πρὸς τὸν Σεβ. Κορινθίαν καὶ πρὸς τὸν Ἰπουργὸν τῆς Παιδείας ὅπως διαταχθῇ ἱερεὺς νὰ λειτουργήσῃ τὴν ἑορτὴν τῶν Χριστουγέννων εἰς τὴν ἀπὸ 9 μηνῶν κλεισμένην ἐκκλησίαν τῶν ἰνα ἐκκλησιασθῶν καὶ κοινωνήσῃ οἱ Χριστιανοὶ εἰς οὐδὲν ἴσχυσαν. Ὡς νὰ ἦσαν οἱ διευθύνοντες τὴν Ἐκκλησίαν θάρσυροι καὶ φανατικοὶ ἀλλόθρησκοι ἐκώφευσαν εἰς τὴν φωνὴν τῶν Χριστιανῶν τοῦ Στοιμίου. Καὶ οἱ ἄνθρωποι αὗτοι κατεδικάσθησαν ἀγανακτοῦντες καὶ θλιβόμενοι νὰ διέλθουν πένθιμῳ νεκρικῷ Χριστούγεννα! Καὶ διεμαρτυρήθησαν μὲν τηλεγραφικῶς πρὸς τὸν Μητροπολίτην καὶ τὸν Ἰπουργὸν καὶ τὰς ἐφημερίδας οἱ κάτοικοι τοῦ Στοιμίου διὰ τὴν πρωτόκουστον αὐτὴν καὶ πλέον ἢ ὑβριστικὴν καὶ ἐγκληματικὴν συμπεριφορὰν τῶν ὑπευθύνων ἐκκλησιαστικῶν ἀρχηγῶν. Ἄλλ' ἡμεῖς θαυμάζομεν καὶ ἐξιστάμεθα μετὰ τὴν ἀνεξάντηλον ὑπομονὴν τῶν Χριστιανῶν τοῦ Στοιμίου. Διότι ἕως πότε θ' ἀνέχωνται νὰ ἐμπαίζωνται καὶ περιτρονοῦνται κατὰ τοιοῦτον ἀνίσχυτον τρόπον; Ἔως πότε θ' ἀνέχωνται νὰ ἐμπαίζηται αὐτὴ ἡ θρησκεία τῶν; Ἔως πότε θὰ ἔχουν τὴν ὑπομονὴν νὰ ἀνέχωνται εἰς τὸ χωρίον τὸν ἦρωα δλητῆ αὐτῆς τῆς τραγωδίας, τὸν ὑβριστὴν ρασοφόρον, ὃν ἡ ἐπίσημος ἐκκλησία ἐννοεῖ νὰ κρατῆ εἰς τὴν ῥαγὴν τῆς; Δὲν ἔχουν αὐτοὶ τὴν δύναμιν νὰ τὸν δέσουν καὶ ὅλοι μαζὺ νὰ τὸν παραδώσουν εἰς τὸν Σεβ. Κορινθίαν ἢ εἰς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην ἵνα τὸν διορίσῃ ἐφημέριον εἰς τὴν Μητρόπολιν; Ὡς κάτοικοι τοῦ Στοιμίου! Δὲν ἔχετε μόνον τὸ δικαίωμα, ἀλλ' ἔχετε καὶ τὸ καθήκον ὅπερ ἀσὶ ἐπιβάλλει ἡ ἀμύνα τῶν τιμιωτάτων συμφερόντων τῆς ἐβριζομένης ἐκκλησίας νὰ μὴ περιορισθῆτε εἰς τὴν ὁδὸν τῆς διαμαρτυρίας καὶ τῶν κλαυθμηρισμῶν ἀλλὰ νὰ εἰσέλθῃ τὴν πυγμὴν σας καὶ εἰς τὸν ὑβριστὴν ἱερέα, τὸν ὅποιον δὲν βέλτε εἰς τὸ χωρίον σας καὶ εἰς πάντα βιαστὴν τῆς χριστιανικῆς σας συνειδήσεως!

ΣΤΗΛΗ ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ

— Διὰ τὸ κρουολόγημα.
Πρὸς ἀπαλλαγὴν τοῦ κρουολογήματος συμβουλευσοῦν πολλὴν χρῆσιν κομποστῶν εἰς τὴν δίαιταν, ψάρι νοσπό, ἕνα ποτήρι ζεστοῦ νεροῦ τὸ πρῶτ' ὅταν ξυπνᾶτε καὶ πρὸ τοῦ φαγητοῦ, καὶ ἑνέα δέκα ποτήρια ἱεροῦ διαροκούσης τῆς ἡμέρας.
— Διὰ νὰ εἰσθε καλά.
Ἡ τέχνη νὰ εἶναι κανεὶς καλά εἶναι ἀξία μελέτης. Αἱ ἀρχαὶ τῆς εἶναι ἀπλόσταται. Τίποτε οὐτε παράδοξον οὐτε περίπλοκον. Ὅσοι θέλουν νὰ διατηροῦνται καλά ὡς ἀποφύγουν τὰ ρεύματα, ὅχι ὅμως τὸν ψυχρὸν ἀέρα, τὴν λακίδα ἢ τὴν βροχὴν, ἀλλὰ προπάντων πρέπει νὰ ἀποφεύγῃσι τὸν πολλὴν κόπον. Ὁ φυσιολογικὸς ἄνθρωπος ὁ ὅποιος ἔχει καλῶς τὴν ὑγιαν δύναται νὰ ὑποστῇ μεγαλειώτερον ποσὸν κόπου.
— Διὰ τὸ πλύσιμον τοῦ βελούδου.
Τὸ βελούδον δύναται νὰ πλυθῇ ἢ νὰ χρωματισθῇ καθὼς τὰ ἄλλα πράγματα ἐὰν προσέχη κανεὶς μὴ τὸ τρίψῃ ὥστε νὰ τὸ χαλάσῃ. Ἐπειτα τὸ ἀπλώνετε καλά εἰς μέρος ὅπου νὰ τὸ κτυπήσῃ ὁ ἀέρας. Αἱ πιυχταὶ θέλουσι φύγει ὅλοι, καὶ ὅταν στεγνώσῃ θὰ φαῖν ὡς καινούργιο ὑφασμα.

Η "ΑΛΗΘΕΙΑ", ΕΝ ΚΥΠΡΩΙ

ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΟΥ Κ. ΠΕΤΡΩΦ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ Δεκέμβριος (Τοῦ ἀναποκριτοῦ μας. — Ὁ ἀπὸ τίνος χρόνου παρεπιδημῶν ἐνταῦθα γνωστός φιλέλληνας κ. Πετρῶφ ἔκμας τὴν ἐσπέραν τῆς ἡς Δόξου ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἐμπορικῆς Λέσχης ὠραίαν διάλεξιν περὶ Μακεδονίας καθ' ἣν ἀνέπτυξε τὰ κατὰ τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα ὑπὸ ἐθνολογικὴν ἑποψίαν καὶ διὰ μακρῶν ἀπέδειξεν ἐκεῖνον ὅπερ ὅλοι ἐγνωρίζομεν ὅτι ἡ Μακεδονία εἶναι Ἑλληνική διότι θέλει νὰ εἶναι ἑλληνική καὶ ὅτι οἱ ἐπὶ πλοῦδες ὀλίγοι Σλαῦοι οὐδὲν πρὸς τὴν ἀληθείαν ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν λύσιν τοῦ Μακεδονικοῦ ζητήματος. Τὸ ἀσφρακτικὸς συνωμοτικῶν πληθῶν πλειστάκις διέκλυε διὰ χειροκροτημάτων τὸν ῥήτορα ὃν ἐν τέλει συνεχάρησαν οἱ παριστάμενοι Πατριάρχης Φώτιος, Ἀγ. Ἀγγιλάου Βασιλείου, ὁ Ἀγ. Κιτίου Κύριλλου ὁ ἐξόριστος Ἑλληνομνημονεύτης Χαλεπίου Νεκτάριος, ὁ Ἀγ. Κηρυναίας Κύριλλος καὶ λοιποὶ Συνοδικοὶ ὡς καὶ πάντες οἱ παριστάμενοι, ὅτι ἐπέγραψαν κατασυγκλητικὸν ἀπὸ τῶν ἀγώνων τῶν ἀδελφῶν μας Μακεδόνων εἰς ὃν τὰ δεινὰ συμπαύσαμεν ἐνεκα τῆς ἀδικατοῦ ἔθνικης ἀλλοτρίωσής ἡμεῖς μόνον εἰς τὸ ἔθνος μας εἶναι τὸσον χαρακτηριστικὴ καὶ ἀκμαία.

ΕΛΑΦΡΑΣΤΗΛΗ (Γρίφοι καὶ μονογράμματα)

Γίνονται λύσεις δεκατὶ μέχρι τῆς 12 Ἰανουαρίου. Εἰς τρεῖς λύτας διὰ κληρώσεως καὶ τῶν μονογραμμάτων καὶ τοῦ γρίφου, δοθήσεται βραβεῖον ἀνὰ μία ἐξάμηνος συνδρομῆ τῆς «Ἀληθείας».

ΤΗΣ ΣΤΙΓΜΗΣ

ΧΡΥΣΑ... ΛΟΓΙΑ!

Δύο εἶνε ἀκόμη οἱ ἄνθρωποι τῆς ἡμέρας. Ὁ κ. Σιμόπουλος καὶ ὁ κ. Μελετόπουλος. Καὶ διὰ τοὺς δύο ὁ λόγος εἶνε περὶ χρυσοῦ. Κατόπιν αὐτῆς τῆς χρυσοῦ ταυτότητος καὶ συμπάσεως ὁ καταλληλότερος ν' ἀνικαταστήσῃ τὸν κ. Σιμόπουλον δὲν εἶνε ὁ κ. Καλογερόπουλος ὁ ὁποῖος ἀκόμη τίποτε χρυσοῦν δὲν ἀνεκάλυψε, ἀλλ' ὁ κ. Μελετόπουλος. Ἐταί ὁ κ. Μελετόπουλος θὰ ἦτο ὁ κατ' ἐξοχὴν χρυσοῦς ὑπουργὸς καὶ τὸ ὑπουργεῖον διὰ νὰ ἐλέγγοι τῶν Οἰκονομικῶν ἀλλὰ τὸ ὑπουργεῖον τοῦ χρυσοῦ. Εἶνε ἄλλως τε ὁ μόνος τρόπος νὰ ἔχη καὶ τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον ὄλιγον χρυσοῦν! καὶ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους... περιορῶματα!

Χάρις εἰς τὸν κ. Μελετόπουλον αἱ Ἀθῆναι ἐφέτος δὲν ἐώρτασαν μόνον τὰ Χριστούγεννα ἀλλὰ καὶ Χρυσοῦγεννα!...
Κατόπιν τῆς ἀνακαλύψεως ὅτι δολοκλήρος ὁ Τρελλὸς (ὁ Ὑμηττός δηλ.) εἶνε χρυσορυχεῖον ἔπασαν αἱ μεταχαί τοῦ... Δαρφινῶ!
Καὶ ὁ μὲν Τρελλὸς ἐδηλώθη εἰς τὴν Νομαρχίαν ὡς χρυσορυχεῖον, ἀλλὰ πόσοι Τρελλοὶ δὲν εἶνε ἀδήλωτοι εἰς τὸ Δαρφινί;
Τώρα οἱ χρυσοῦχοι Ἀθηναῖοι προσπαθοῦν νὰ εὔρουν τὴν φλέβα τοῦ Τρελλοῦ, δηλ. τὴν ὄλεθα τοῦ χρυσοῦ! Ὅθι τὴν εὔρουν καὶ πᾶς; Ὁ ἀναγνώστης μας ποῦ θὰ μᾶς ὑποδείξουν τὸν ἐπιτυχεστέρον τρόπον θὰ λάβουν μερικὸν εἰς τὸν... Τρελλόν! Ἐμπρὸς νὰ ἦνας διαγωνισμὸς νὰ Τρελλῶν ὄλους τοὺς Ἀθηναίους καὶ Πειραιώτας...
Ἐνας ἀναγνώστης μας σκανδαλοθεῖς ὑπερβολικῶς ἀπὸ τὸν χρυσοῦν θόρυβον μᾶς ἔστειλε τὴν ἐξῆς ἐπιστολήν τὴν ὅποιαν κατὰ καθῆκον δημοσιεύομεν:
...Καὶ ὁ μὲν κ. Μελετόπουλος ἀνεκάλυψε πόσος χρυσοῦς εἶνε εἰς τὸ Τουρκοβούνι, τοῦ Στρέφη καὶ τὸν Ὑμηττόν. Εἰμπορεῖ ὅμως ν' ἀνακαλύψῃ πόσος χρυσοῦς εἶνε εἰς τὰς... δόντια τῶν Ἀθιδῶν καὶ τῶν Ἀθηναίων;... Αὐτὰ εἶνε χρυσορυχεῖα ποῦ... τρώγουν καὶ... μυλόπιτες.
Καὶ ὅμως ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι ὁ χρυσοῦς τοῦ κ. Μελετοπούλου ἐσκίασε ὄλιγον τὴν λάμπριν τοῦ κ. Σιμοπούλου. Ἐνας ἄσχηρ ποῦ δύνει καὶ ἕνας ποῦ ἀνατέλλει!... Ὁ κόσμος δὲν εἶνε νὰ χάσῃ τίποτε...
Μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ κ. Μελετοπούλου καὶ τὴν παραίτησιν τοῦ κ. Σιμοπούλου τὴν ἔπασαν καὶ ὅλοι οἱ Καζαίμοι τοῦ κόσμου. Διότι κανένας ἐξ αὐτῶν δὲν εἶχε προφητεῖσαι τὴν ἀνακάλυψιν χρυσοῦ εἰς Ἀθήνας καὶ τὴν τρικλοποδιᾶν τοῦ κ. Σιμοπούλου... Τόσον ὁ οὐρανὸς ἦτο θολός...
Κατόπιν τῆς παραίτησεως τοῦ κ. Σιμοπούλου εἰς τὰς ἀγγλικὰς σταφιδικὰς συνηθείας προστίθεται γλυκὸν νὰ πονδύγκα... ἀλὰ Σιμόπουλο! Ἐξαιρετικῶς δὲ ἀπὸ αὐτὴν θὰ τῶνε οἱ κ.κ. Θεοτόκης, Γούναρης καὶ Πρωτοπαδάκης!
Τῆς ἐποχῆς.
— Τί ἐπάδες; Τί ἔχουν τὰ μάτια σου.
— Ἐβγαλα τὴν... χρυσοῦ.
— Γλήγορα στοῦ Μελετοπούλου. Εἶνε ὁ μόνος γιατρός.
Μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ χρυσοῦ ἄλλη ἐπανὰστασις εἰς τὰ βαπτίσια τῶν μικρῶν ἀθηναίων θη-

λυκῶν καὶ ἀγοριῶν. Οἱ νονοὶ τὰ βαπτίζουν μὲ τὴν ἐφεύρεσιν τοῦ κ. Μελετοπούλου.
— Νὰ σοῦ ζήσῃ τὸ Χρυσὸν κομπάρια.
— Νὰ σοῦ ζήσῃ ἡ Χρυσὴ κομπάρια.
Δὲν εἶνε μόνον ὁ Τρελλὸς χρυσοφόρος. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν κοίτην τοῦ Ἰλισσοῦ ἀνεκαλύφθησαν κοιτάσματα χρυσοῦ. Χάριν τῆς ἀληθείας δηλοῦμεν ὅτι αὐτὰ δὲν εἶνε ἀνεκαλύψεν ὁ κ. Μελετοπούλος. Εἶνε ὁ χρυσοῦς ὁ ὅποιος μὲ τὴν κατεβαίει τοῦ Τρελλοῦ αἰτίνας τώρα ἐναποθηκείσθῃ εἰς τὴν ἀμμοῖδα τοῦ Ἰλισσοῦ.

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

Δραματικὸς συγγραφεὺς πρὸς τὴν ἠθοποιὸν διευθύντριαν τοῦ θεάτρου.
...Καὶ χύνετε καμμιά φορὰ πραγματικὰ δάκρυα;
...Ναί, ... ὅταν βλέπω τὰ βιβλία τῶν εἰσπράξεων!
Ψυχρολουσία... ποιητικῆ.
Ἐκεῖνος.— Ἐδιαβάσατε τὸν τελευταῖον τόμον τῶν ποιημάτων μου; Ἐφέρετε ὅτι εἶνε μὲ τὸν ἐνεπνεύσατε!
Ἐκεῖνη.— Ὡ! φίλε μου δὲν νομίζω πῶς ὤμορφο πρᾶγμα νὰ μ' ἐκθέτετε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον!...
Πολὺ ἐξυπνη κυρία.
Πρὸς τὴν ὑπέρθερον: Δὲν εἰμπορῶ νὰ καταλάβω πῶς ἐντὶ ἀκούει τὴν συμβουλὴν τοῦ κάθε κουτοῦ δὲν θέλεις ποτὲ ν' ἀκούσῃς ἐμένα...

— Ὅθι πᾶμε τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸν Ζωολογικὸν Κήπον;
— Ἐγὼ φίλε μου δὲν ἔχω ἀνάγκην νὰ κάμω αὐτὸν τὸν κόπον διότι τὸν ἔχω στὸ σπῆτι μου! Ἄκουσε! Τὸ μεγαλειώτερό μου κορίτσι πηδᾷ σὰν γάτα, τὸ μικρότερό μου κάμνει τὸν παπαγάλλο, τὸ παιδί μου εἶνε σὰν ἀρκουδάκι, ἡ γυναίκα μου γαυγίζει σὰν σκύλα καὶ ἡ πεθερὰ μου ἡ ὅποια εἶναι ἀληθινὴ τίγρις λέγει ὅτι ἐγὼ εἶμαι τέλειος οὐραγκουτάγκος! Λοιπὸν τί νὰ πᾶω νὰ ἰδῶ εἰς τὸν Ζωολογικὸν Κήπον;
Τῆς παλαιᾶς διδασκαλικῆς ἐποχῆς.
(Ἀναφορὰ διδασκάλου πρὸς τὸ Ἰπουργεῖον).
...τελοῦσης οὐσης τῆς συζύγου μου καὶ μάλιστα ἀρσενικοῦ, εὐχαριστῶ δὲ καὶ τοὺς φίλους διὰ τὰ μάσκουλα ποῦ ἔρριξαν, παρακαλῶ Σεβαστόν ὑπουργεῖον δοῦναι μοι δεκαπενθήμερον ἄδειαν πρὸς... ἀνάρρωσιν καὶ ξελεχόνιασιν!..

Ἀπὸ Ρουμανικὴν ἐφημερίδα. (Ρουμανικὰ ζῆθ).
— Αὐτὸς ὁ Νεστέανου εἶνε φοβερὸς ἄνθρωπος. Κάμνει παράδες ἀπὸ τὸ τίποτε.
— Πῶς; Εἶνε τὸσον τυχερός;
— Μοῦ φαίνεται. Πρὸ δύο χρόνων ὑπανδρεύθη μετὰ νὰ ἀπένταρη. Καὶ ἀπὸ τότε τὰ κατάφερε ὥστε νὰ τοῦ φέρῃ ἡ γυναίκα του εἰσοδήμα 12,000 φρ. τὸν χρόνο!
Ὁ πρόεδρος εἰς τὸν κατηγορούμενον:
— Ἐνθυμοῦμαι καὶ τὰ περυσινὰ Χριστούγεννα μέσα τὰ ἔκαμες!
— Αὐτὲς τὲς ἡμέρες καλλίτερα μέσα παρὰ ὄζω! Νὰ εἰσθαὶ καλά κύρ πρόεδρε

Ἀπὸ τὰ γνήσια Ἐγγλέζικα.
— Λοιπὸν Βέρθα, πῶς ἐγνωρίζεις τὸν δευτέρου ἄνδρα σου;
— Κατὰ τρόπον πολὺ ρωμαντικόν. Ἐπεριπατοῦσα μετὰ τὸν πρώτον μου ἄνδρα ὅταν ὁ δευτέρου μου ἄνδρα μᾶς ἐπέσει ἐπάνω μετὰ τὸ αὐτοκίνητό του καὶ τὸν ἐσκότωσε. Ἀπὸ τότε τὸν πρωτόταξα φίλον...

ΑΠΟ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ—ΚΡΙΣΕΙΣ—ΣΧΟΛΙΑ
* Μετὰ ὑγιαν καὶ χαρὰν καὶ εὐτυχίαν—ἀς τὴν εἰποῦμε!—διήλθεν ἐφέτος ὁ κόσμος τὰ Χριστούγεννα. Κατ' ἐξοχὴν ἐώρτασε καὶ ἐπανηγγύσεν ἡ Νέα Ἀγορὰ τὴν χαρμόσυτον ἡμέραν! Οἱ ἄνθρωποι ἐφρόντισαν πρῶτα καλὰ καὶ ὅπως εἰμποροῦσαν ἕκαστος διὰ τὴν κοιλίαν των. Καὶ μολοντόι τὰ διάφορα τρόφιμα ἦσαν φωτιὰ εἰς τὰς τιμὰς κανεὶς δὲν ἐφωγεν ἀπὸ τὴν Νέαν Ἀγορὰν μετὰ αἰδέα τὰ χέρια! Ἀπόδειξις ὅτι ὁ χρυσοῦς αἰὼν τοῦ κ. Μελετοπούλου ἐνεσκήψεν εἰς τὰς Ἀθῆνας! Ἡ λειτουργία τῶν Χριστουγέννων ἐψάλη διὰ α'. φορὰν ἐφέτος, κατόπιν τῶν συστάσεων ἀβροδικαίων καὶ ριγηλῶν χριστιανῶν εἰς ἃς ἐνεδύκει τὸ Σεβ. Μητροπολίτης τὴν θῆν ποιητὴν ἀντὶ τῆς ἀπ' αἰῶνων 3ης ἢ 4ης ὠρας τῆς πρωίας! Σιγά-σιγά ἀρχίζομεν οὕτω νὰ γινώμεθα ὀλίγον... φράγκοι! Καὶ λαὸς μὲν πολὺς κατέκλυσε τοὺς ναοὺς ἄλλ' οὐδὲν Κήρυγμα ἀπὸ τοῦ ἀμβλῶνος οὐδεμίας ἐκκλησίας ἠκούσθη! Διὰ αὐτὴ ἡ σιγὴ ἡ πένθος τὴν κατ' ἐξοχὴν ἡμέραν τῆς χαρᾶς; Διὰ αὐτὸ τῶν χειλέων τὸ νεκρικὸν σφράγισμα τὴν ἡμέραν τῆς ζωῆς καὶ τῆς σωτηρίας τῆς ἀνθρωπότητος; Καὶ ὅμως ἂν ὑπῆρχεν Ἡμέρα καθ' ἣν ἀπὸ τοῦ ὕψους τῶν

Αυθόνομα έπραξε η αντίχρηση η φωνή του...

Και ο κόσμος από τας εκκλησίας μη έχων...

Αγγέλλεται εκ θεολογικής συμπλοκής Έλλη...

Είς την Κίτιον εθεσώθησαν δύο νέα κρο...

Ο εν Πειραιά Γάλλος πρόξενος κ. Αυτού...

Είς την Νέαν Τύρκην επανέλθησαν πάλιν...

Αι οχλήσεις μεταξύ Αμερικής και Ιαπωνίας...

Φοδερὰ ποικιλία εξαγνήσια περί το μεσο...

Εξέθεν της Αμαλιάδος προά την θείαν...

ΔΕΙΠΝΑ ΚΑΙ ΣΥΜΠΟΣΙΑ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Εν τῷ τελευταίῳ τεύχει τῆς παγκο...

Επί τῆς θέσεως τῶν ἀκριβοτέρων πηγῶν...

καί βρῖθει παντός εἴδους πληροφοριῶν...

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Δευτέρα συναυλία τῶν κ. Wassenhoven, Bastinduy...

Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει τὴν Sonate op. 30...

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚ. ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗΣ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑΣ Α. ΔΙΑΚΑΚΗ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Δευτέρα ὄραν 7 μ. μ. διὰ Λαβίων...

Ο ΥΦΗΓΗΤΗΣ τῆς Ὀφθαλμολογίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ

ΣΠΗΛΙΟΣ ΧΑΡΑΜΗΣ

Μέλος τῆς Γαλλικῆς Ὀφθαλμολογικῆς Ἐταιρίας...

Θεραπεία τοῦς πάσχοντας ἐκ νοσημάτων ΟΦΘΑΛΜΙΚΩΝ

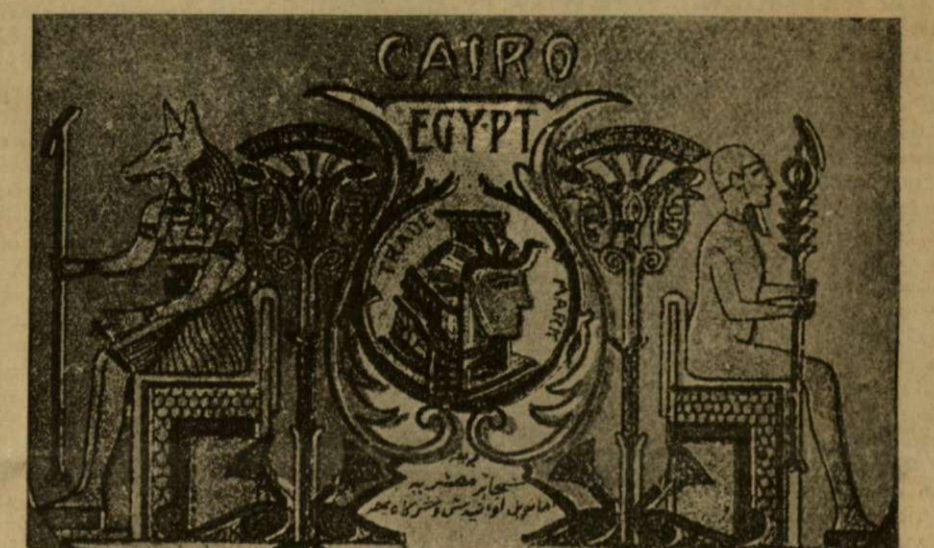
ἐν τῇ τελείᾳ Ὀφθαλμολογικῇ τῶν Κλινικῶν...

Τραχώματα, Καταρράκτιν, Τριχιάσεις, Δακρυορροίας, τῶν Στραβισμῶν...

20 - ΟΔΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ - 20

Προμηθεύσθε Κολώνιαν α' ποιότητος Δραχμ. 3,20 καθὼς καὶ βιολέταν α' ποιότητος...

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΣΙΓΑΡΕΤΤΩΝ ΕΝ ΚΑΪΡῶ. ΕΜΜ. ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ & ΣΙΑ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΙΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΝ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤῶ ΔΟΚΙΜΑΣΑΤΕ ΤΗΝ ΤΥΧΗΝ ΣΑΣ ΤΗΝ ΠΑΡΑΜΟΝΗΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ...

Κέρδη δραχμῶν 100,000, 25,000, 10,000, 5,000, 1,000 κλπ.

ΦΩΤΙΣΜΟΣ ΕΞ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ ΕΛΛΗΝ. ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΟΙΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ

Ἐπειδὴ τινὲς τῶν παντοπωλῶν πωλοῦσι τὸ κοινὸν σπῖρτο...

- Ὁδὸς Ὀφθαλματρείου καὶ Ἀνθ. Γαζῆ Κεντρικῇ Ἀποθήκῃ... Κολωνοῦ καὶ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου Μεταξουργεῖον...

ΝΕΟ ΨΩΜΙ

Εἰς τοῦ ΑΝΑΣΤΑΣ. ΚΑΡΟΥΣΟΥ 22. - Ὁδὸς Σταδίου - 22.

Ψωμί ἀφρόπλαστο, εὐώδες, θρεπτικόν, γυνθίας γερμανικῆς τέχνης...

ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Πώλησις Λαχειοφόρων Ὁμολογιῶν Ἐθνικῆς με προκαταβολὴν Δραχ. 15.

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ 4 1/4 0/0

ΔΑΜΑΛΙΣ Διεύθυνσις Τηλεγραφικὴ καὶ Ταχυδρομικὴ ΠΕΤΡΙΔΕΙΟΝ ΔΑΜΑΛΙΔΟΚΟΜΕΙΟΝ...